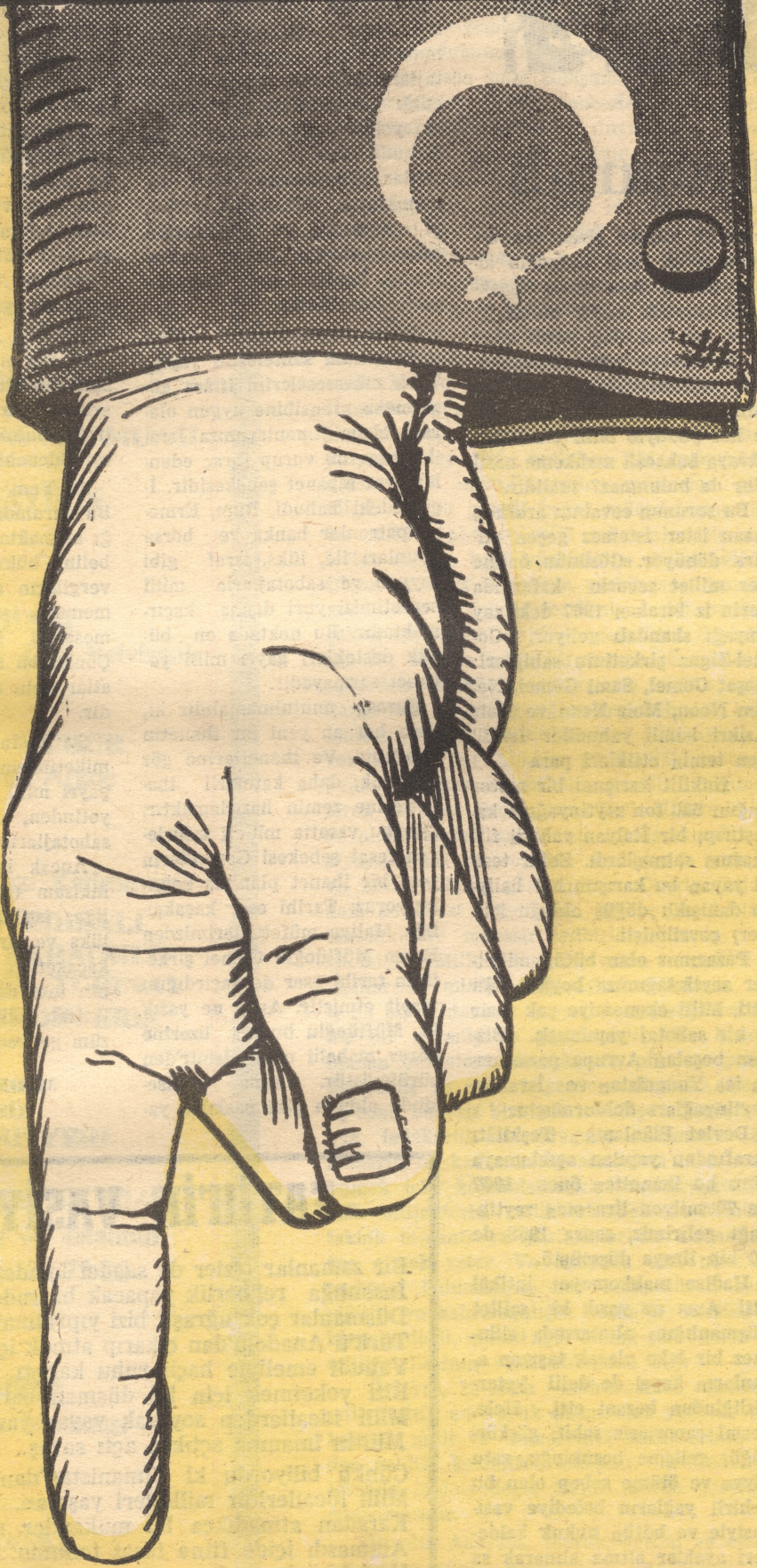

Yeniden

MİLLÎ

MÜCADELE

politik
oyunları
birakın

millî hedeflerde

BİRLEŞİN

13 TEMMUZ 1971

YIL: 2 SAYI: 76

Gomeller Davası Uyumamalı

Mecmuanızı uzun müddetten beri takip ediyorum. Bu şuur- lu takibim benim hadiselerle bakış tarzında büyük değişiklikler meydana getirdi. Eski- den gazete sayfalarında sık sık; milyonları bulan döviz ka- çakçılıklarına, pamuğun içine su, üzümün içine keçi pisliği ve incirin içine demir yozu ka- tarak dışarıya ihraç eden yahu- di ithalatçılara dair haberler okurdum. Mevcut basının de- ğerlendirmesine uygun olarak bunları basit yolsuzluklar zan- nederdim. Sizin her millî ya- raya olduğu gibi bu kangren olmuş yaraya da vurduğunuz neşter bizleri aydınlattı. «Eko-

nomik harp ahlâki, kültürel ve siyasî harpten ayrı düşünü- lemez» şeklinde izahınız me- seleye apayrı bir izah tarzı ka- zandırdı. Şimdi porselen kaçak- çılığı, asetik asit kaçakçılığı ve milyonları dolandırarak İsra- il'e kaçmaların mânâ ve gaye- sini çok iyi anlayabiliyorum.

Mecmuanızın geçen sayısın- da ise düşünen kafalarda fırtı- na koparacak bir haber oku- dum. «Gomel - Zigna davasına bakacak mahkeme nasıl olmaz» Tarihe, milletin bağrında açıl- mış elim bir yara olarak geçen «Zeytinyağı skandalının» falii Gomel-Zigna şirketinin ihanet zincirine bir halka daha ek-

lenmişti. Gomel şirketinin or- taklarından Sami Gomel'in al- tı ay kadar önce döviz kaçak- çılığı yaptığı tespit edilmişti. Ama, işin acı olan tarafı odur ki, bu davaya bakacak mahke- me bulunamamıştır. Bütün milletin kafasındaki soru: böy- le her yönüyle millî olan bir dâvaya bakacak mahkeme nasıl olur da bulunmaz? sualıdır.

Bu sorunun cevabını ararken insan ister istemez geçen yıl- lara dönüyor. Gözünün önüne her millet severin kafasında derin iz bırakan 1967 deki zey- tinyağı skandalı geliyor. Go- mel-Zigna şirketinin sahipleri: Reşat Gomel, Sami Gomel, Ne- sim Neon, Moiz Neon ve Moiz Azikri isimli yahudiler İsrail' den temin ettikleri para

finkilit karışımı bir motor yağını 530 ton zeytinyağına ka- rıştırıp; bir İtalyan yahudi fir- masına satmışlardı. Zehir tes- ri yapan bu karışım her haliy- le danışıklı döğüş olduğu için geri çevrilmişti.

Pazarımız olan bütün millet- ler zeytinyağına boykot ilan etti. Millî ekonomiye çok tesir- li bir sabotaj yapılmıştı. Biz- den boşalan Avrupa pazarları- nı ise Yunanistan ve İsrail'in zeytinyağıları doldurmuştu.

Devlet Plânlama Teşkilâtı tarafından yapılan açıklamaya göre bu ihanetten önce 1967- de 70 milyon lira olan zeytin- yağı gelirimiz, sonra 1968 de 70 bin liraya düşmüştü.

Hadise mahkemeye intikâl etti. Ama ne yazık ki millet düşmanlığını alınlarında silin- mez bir leke olarak taşıyan a- janların hepsi de delil yeter- sizliğinden beraat etti. Hele, resmi raporlarla sabit; gözör- lüğü, gelişme bozukluğu, zatu- riyye ve ölüme sebep olan bu zehirli yağların belediye vasi- tasiyle ve bütün hukuk kalde- leri ayaklar altına alınarak sa- nıklara iade edilmesi yapılan kanunsuzlukların üstüne bir tüy dikmişti.

Vatansever hakimlerimizden İzmir 1. sorgu hakimi Vedat Altuna'nın fedakâr çalışmaları ile hainleri tekrar mahkemeye vermesi bütün bir milleti se- vindirdi. Ama Gomel'lerin avu- katı Nuri Nencan Altuna'ya hakaret etti. Ve nedendir bi- linmez susturulmak ve ceza- landırılmak istendi. Aynı dem- lerde İzmir Hükümet Konağı şüpheli bir şekilde yandı. Go- mel'lerin ihanet dosyası kül oldu. Böylece kurtulacakların

umuyorlardı. Fakat Vedat Al- tuna ihanetlerini ispat etti. Temyiz verilen kararı bozdu. Buna rağmen kanunların boş- luklarından faydalanan yahudi soyguncular adaletin pençesin- de sıyrıldılar. Üstelik mükâfat- landırılırcasına Gomel Kardeş- ler Ticaret Bakanlığı adına, İs- panya'daki iktisadî bir toplan- tıya Türkiye'yi temsilen gön- derildi.

Zeytinyağı ihracatına yapı- lan sabotajı üzüm, incir, pa- muk ihracatına yapılan sabo- tajlar takip etti. Vergi kaçak- çılığı ve spekülasyon (karabor- sa) yoluyla milyonları kazanan Yahudi, Rum ve Ermeni pa- tronlar servetlerine servet ek- lemekteydi. Milletin sırtından, el emeğinden ve alınterinden çalınan paralar İsviçre banka- larına, İsrail'e veya Yunanis- tan'a akmaktadır.

Millet düşmanlarının: «Türk mamûlâtının sahtelerini yapıp, Türk müesseselerini iflâsa gö- türmek» prensibine uygun ola- rak; bizim himonlarımıza İsra- il damgasını vurup ihraç eden- ler aynı hiyanet şebekesidir. İ- çimizdeki Yahudi, Rum, Erme- ni patronlar banka ve borsa oyunları ile, lüks, israf gibi soygun ve sabotajlarla millî servetimizi yurt dışına kaçı- rmaktadır. Bu noktada en bü- yük destekleri gayri millî ya- bancı sermayedir.

Şurası unutulmamalıdır ki, hain her an yeni bir ihanetin içindedir. Ve ihanetlerine göz yummak, daha katmerli iha- netlerine zemin hazırlamaktır. İşte bu vasatta milleti zehirle- yen fesat şebekesi Gomel'lerin yeni bir ihanet plânıyla karşı- laşıyoruz: Tarihi eser kaçakçı- lığı. Maliye müfettişlerimizden Ercan Müftüoğlu Gomel şirke- tinin tarihî eser de kaçırdığını tespit etmiştir. Ama, ne yazık ki, Müftüoğlu bunun üzerine görev mahalli olan İzmir'den sürülmüştür. Altuna hadise- sinde olduğu gibi baskılar ya-

pılmıştır. Milletin vebali ile to- najı ağırlaşmış Abraham'ların, Salamon'ların, Mison'ların, Hi- risto'ların imtiyazı (!) olmak lâzım herhalde...

Porselen ve asetik asit kaçak- çılığı ile incir ihracı rezaletili aynı hiyanet zincirinin bir başka halkasıdır. Yapılan ista- tistiklere göre: «Amerika'ya düne kadar 8 bin ton incir ih- raç ederken, bugün 800 ton ihraç edebiliyoruz. Bunun se- bebi ise yollanan incirlerin, kurtlu ve eksik çıkmasıdır.»

Böyle dışarıya çürük, bozuk hileli mal gönderilmesi yüzün- den ihracatımız hızla düşmek- tedir. Halbuki ithalatımızda ar- tış vardır. Böylece devlet büt- çesi açık vermektedir. Maliye Bakanlığının açıklamasına gö- re 1971 bütçesi 2 milyar açık verecektir. Siyasî iktidarlar bu açığı iki yolla kapatmak iste- mektedir.

1) Dış borç almakla. Bu za- man devletin dış borçları hızla artmaktadır. Şu an 71 milyar lirayı bulmuştur ki; faizi bile zor ödenebilmektedir.

2) Yeni vergiler koymakla. Bu durumda ise hayat pahalılı- ğı artmakta ve zamlar milletin belini bükmektedir. Vasıtalı vergilerin artırması ve küçük memura, işçiyi konan vergiler meseleyi halledememektedir. Çünkü bu an zaruri olarak fi- atlar dolu dizgin yükselmekte- dir.

Su âesin bir hakikattir ki; milletimizin iktisadî buhranı, gayri millî sermayenin hakimi- yetinden, soygunlarından ve sabotajlarından doğmaktadır.

Ancak istihsalde soyguna, inkisam (dağıtım)da adaletsiz- lige, istihlak (tüketim) de lüks ve israfa, karaborsa ve kaçakçılığa mani olan kelime- nin tam manasında millî bir iktisat politikası meseleye çö- züm getirecektir.

MEHMET GÜRSOY
(İSTANBUL)

SERSEM!

Milletin ümidine,
Balta atmak

**HAINCE
GELİNCE**

Feryad, çığlık
Kulakları tıkamak
UGULTUYA

DÖNÜNCE,
Fikrin dışına
Milleti kazıklamak
USTACA...

SÖNÜNCE
Hiyanet balonları
Yeni masal uydurmak
ANLATMAYA...

GÖRÜNCE
Millet uyamıyor
Paçaları sıvamak
KACMAYA...

BİLİNCE,
Kaçacak delik yok
Delik aramak
BAGRIMDA...

Bire köstebek!
Destin zaten
Milletin bağırını.

DESİNCE
Yer mi kaldı
**SIGINACAK
ANCAK**

Çiğerin on para etmez

ZATEN...
HAYDİ şimdi kurusu

Ölüm beğen
ÖLÜMLERDEN

Kırk satırımı,
Kırk katırımı.
Acımak bekleme
BENDEN.

Haydı sabrım taşıyor
Söyle, söyle!
SERSEM !!!

(İSMİ MAHFUZ)

FATİH'İN VASIYETİ

Bir zamanlar bizler de saadet içindeydik. İnsanlığa rehberlik yapacak biçimdeydik. Düşmanlar çok uğraştı bizi yıpratmak için. Türk'ü Anadolu'dan çıkarıp atmak için. Yahudi emeliyle haçlı ruhu karıştı. Bizi yoketmek için iki düşman barıştı. Millî ideallerden soyarak yavaş yavaş Millîtin imanına açtıkça açtı savaş. Çünkü biliyordu ki Yunanistan'dan arta kalan. Millî idealleridir milletleri yavaştan. Kafadan atmadıkça bu mukaddes mefhumu. Atamazdı içide fitne fesat tohumu. Ve işte öyle yaptı uzun zaman çalışıp Ajanlar elde etti içimize karışıp. Bu satılmış ajanlar millete çok çekti. Onu hadirelere dar, yollara g'tirdi. Sonra da bırakarak onu yalnız başına. Bakmadı, bakamazdı milletin göz yaşına. Fakat Fatihlerin ruhları yeniden dirilerek. Can verdi, kan akıttı gülererek, sevinerek. O ölürken bizlere vasiyet ediyordu. Vatan size emanet onu kuru diyordu.

AHMET ÖZER
Atatürk Üniversitesi
Temel Bilimler Ve Yabancı Diller Bölümü
ERZURUM

İLİM VE ÜMİD

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarıf ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi

MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 76

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURİNAI
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DIZGI
Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira
FİATİ : 150 KURUŞ

12 Mart muhtırasının verilisinden bu yana, dört aya yakın zaman geçti. Ve bu geçen dört ay, daha önceleri saklanan gerçekleri, itiraz edilmez bir şekilde su yüzüne çıkardı. Bugün en yetkili devlet organlarını işgal eden şahıslar, icap ettikçe Türkiyemizin nasıl bir tehlike ile yüz yüze bulunduğunu belirtiyorlar. Sınır komşumuz Rusya ve gene sınır komşumuz Suriye'de üslenmiş komünist ihtilâl merkezlerinin ihanetlerini açıklamak mecburiyetini duyuyorlar. Hem de iyi komşuluk münasebetlerinin, Türkiye için hayati önemini idraki içinde olarak...

Katiyetle söyleyebiliriz ki, bütün Türk milliyetçileri ile beraber, millî mücadeleler Türkiye'yi tehdit eden bu en büyük tehlikeyi hiçbir ard niyet beslemeden işaret edip durmuşlardır. Vaktiyle Mareşal F. Çakmak'a bile komünist diyecek kadar küstahlaşan yıllanmış ve kaşarlanmış politikacılar, küçük hesaplar peşinde halkı aldatırken, o zamanın iktidarlarının başları mîsli görülmemiş bir gaflet içinde yüzerken, devletin devamı, milletin birliği, vatanın bütünlüğü ve mukaddes dinin varlığını fikir plânında müdafaa millî mücadelemizin omuzlarına yüklenmişti. Ve bu şerefli hayat mücadelesine, bütün bir millî cephe ve millî mücadelemizin hedeflerine candan bağlı yüzbinlerce millet evlâdı katılıyordu. Türk Milletinin varlığı ve devamını ilgilendiren bu mücadele, ilmin tesbit ettiği gerçekler ışığında millî idi ve gerçekten demokratik idi. İki seneye aşkın bir zaman süresince millî mücadele, komünist eşkiyaların silâhlı saldırısı karşısında, tecavüze uğramayı, kahpece kurşunlanmayı, silâhlı bir mukabeleye yeğ saymış Üniversitelerde her Allah'ın günü silâh, tabanca ve bomba karşısında, milletin ümidi olduğunu bilerek ve Türk Ordusunun, Türk Milletinin ordusu olduğu sarsılmaz inancı içinde, komünist eşkiyayı, gayri meşruluğun hududunda yakalamış ve bütün cihana göstermiştir. Devrin iktidarından, komünist çetecilerin iğrenç saldırılarının takbihini ve müessir tedbirler almasını ısrarla istemiştir. Millî mücadele, vatan ve millet düşmanlarının milliyetçiliğimizi, komünizmin ihaneti ile bir göstermek gayesi ile giriştiği tertipleri bir bir görmüş ve göstermiştir. Ve kendisine inanan onbinlere, demokratik protesto yollarını öğütlemiş ve millî heyecanın dizginsiz, hedefsiz ve sonu belirsiz bir kör döğüşe dönüşmemesi için, fedakârlık ve feragatle çalışmıştır. Söylenlerin ne kadar kesin bir mânâ ifade ettiğini bilmek için komünist eşkiyanın tertiplemediği zavallı mitinglerle, millî mücadelenin komünizmi takbih toplantı ve yürüyüşlerinin azametini kıyas etmek yeter. Ve dünyada akıl nimetinden mahrum bulunmayan her kafa, cüret, cesaret, yiğitlik ve kahramanlığın herhalde, komünist eşkiyanın değil, millî için ölümlü şeref bilen Türk milliyetçilerinin vafı olduğunu bilir.

Öyleyse, 12 Mart muhtırasında beliren ve milletimizin en büyük düşmanına yönelen müdahalenin millî ve demokratik karakterinin nereden geldiği kesinlikle anlaşılır. Bu ifadeler bir tesahüp ifadesi değil, tarihe mevdu gerçeğin açıklanmasıdır.

Bugün, Anayasa, toprak, eğitim ve ekonomi reformları günün meselesidir. Bay Erim'in, açıklamakta mahzur bulduğu ve fakat varlığını ima ettiği tehlikeler nelerdir, onları da bilmiyoruz. Bu bapta bilgilerimiz tahmin hududunu aşamaz. Ancak 12 Mart'tan önce bay Tağmaç'ın, bay Sunay'ın açıklamaları ve 12 Mart muhtırasında beliren milliyetçi ve demokratik yönün sapmayacağını ümid ediyoruz.

Bu vadiye söz söylemeyi, şimdilik millî menfaatlerimiz açısından faydalı bulmuyoruz. 12 Mart muhtırası yönünde, milliyetçi ve demokratik ve devlet ve milletin varlık ve devamı için alınacak tedbirlerin, millî menfaatlerimizle tam uygun olmasını istiyor ve ümid ediyoruz. Elbet teki, bugünün aktüel meselesi olan Anayasa,

toprak, ve eğitim reformları gibi hususlarda söylenecek pekçok şey vardır. Bu görevimizi yerine getirmeye kararlıyız.

Ancak bu konudaki temenni ve istekler, muhtevası ne olursa olsun, bir milletin varlığı ve devamı problemi yanında mevzil kalır. Aslolan Türk Milletinin şerefle yaşayacağına inanmaktır. Biz bu inancın, sübjektif bir temayül belirtip, belirtmediğini gösterecek, kısacası ilmin huzurunda yerini tayine çalışacağız. Türk Milletinin varlığı ve devamı ve eski büyüklük ve kudretine erişip erişemeyeceği problemi, bütün problemlerin aslıdır. Zira hayatın zaruretlerine teka-bül etmeyen istekler, sadece istek olarak kaldıkça müsbet bir mânâ ifade etmez.

Makalenin başında görülen «İlim ve Ümid» klişesi, Fransız fizikçisi J. Perrin'in bir kitabının adıdır. Bu ad, cevabını vereceğimiz problemin özüne uygun düşmektedir. İnancılarımızın ilim bakımından kıymeti, nedir?

Kâinat ve hayatı izah, yahut olaylarını izah gayretinde olan ilim, gerçeği bulmaya çalışır. İnsan zihninin gayreti, başlangıcından beri gerçeği öğrenmek hedefine yönelmiştir. İnsan zihni objektif realiteyi, yani kendi dışındaki realiteyi görmüş, onu bilgi vasıtalarıyla kavramaya çalışmıştır. Aynı şekilde, kendini yahut sübjektif ben'i de hissetmiş, onu da anlamaya çalışmıştır. Kısaca: Var olan, beliren realiteyi çözmek istemistir. Bu insan zekâsının varlık problemi karşısındaki durumudur. Ancak var olan, fark edebileceğimiz şekilde değişmektedir. Canlı veya cansız varlıkta devamlı bir değişme vardır. Canlı ve cansız varlık, kalite ve kantite değişiklikleri göstermektedir. Bu mesele de, felsefenin oluş problemidir. Varlık mı asıldır, yoksa oluş mu? Bu soru da, bilginin temel problemini ortaya koyuyor. İnsan bilgisinin düğüm noktası sadece bu ikili soru değildir. Bir başka soru daha var. İnsan, neyi, ne kadar ve nasıl bilebilir? Yunan felsefesinde beliren ve en nihayet Kant'ın çözmeğe uğraştığı soru budur.

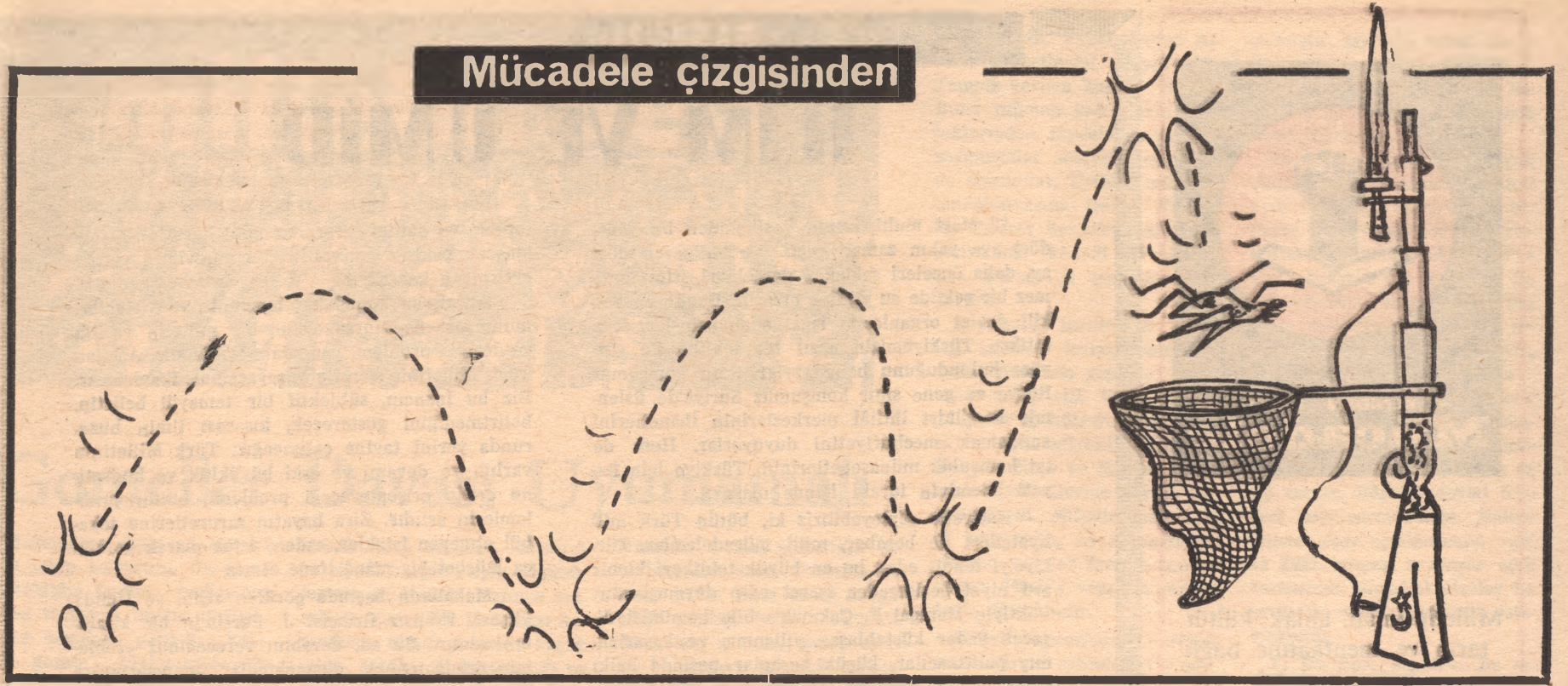
Bugün felsefi bilgisiz tam, ilmi araştırmayı kendilerine metod edinmiş bilginler, insan bilgisinin gerçeğin anlık bir hayalinden ibaret olduğu görüşünde birleşmişler gibidir. Kıymetli fizikçi Heisenberg gerçek ile deney âletlerimizin temasında, kaybolması gerekli realiteyi göstermiştir. Heisenberg'in ifadesine göre «Atomun hızını tayin ettiğimizde, yerini tayin imkânını kaybederiz. Yerini hesapladığımız zaman, hızını tayin imkânına sahip olamayız.» Sir Jeans'e göre ise, kâinat ve hayatın mekanist izahı iflâs etmiştir. Ve kâinatın mekanist anlayışına dayalı materyalizm de çökmüştür. Bugün kâinatın, kısmen matematik izahına doğru gidiyoruz. Matematik izah, yani gerçeğin bilgisi adına, sadece elimizde semboller kalmaktadır. İnsan ne kadar fotoğraf, gerçekte o kadar formül veya semboldür. Fakat bilgimiz senbollere dayansa bile, insan bu vasıtalarla gerçeğe daha fazla yaklaşabilmektedir. Bunlar sayesinde ki, kâinatın ezeli olmadığı, sonsuz olmadığı, kesin bir hesaba dayandığı ve dünyamızın bir başlangıcı olduğu gibi bir sonu da bulunduğu, umumen kabul edilmektedir. Aynı şekilde modern biyoloji, hayatın ezeli oluşu inancını, efsane haline getirmektedir. Bütün bunlar ilmi sağı dayandığı temel tezlerin ilmin her hamlesinde, asırlarca önce ilân edilmiş hakikatler olmasına rağmen kabul edildiğini gösteriyor. Şu halde müsbet ilimler, asırlık inancılarımızın, geniş bir şekilde tasdik ile meşguldür.

Bu sebepten insanlığın ve insan ilminin gelişmesi ve mantık plânında yeryüzünde bir defa başarılı bir deneyi görünen vakianın, aynı şartlarda sayısız tekrarının yapılabileceği gerçeğini göz önünde tutarak, Türk Milletinin eski büyüklük ve kudretine kavuşacağı inancını ilmin tasdikinden geçmiş ümidin bayrağı olarak selâmlıyoruz.

Ümitvarız.

Yeniden Milli Mücadele

Mücadele çizgisinden

Ankara Sıkıyönetim Komutanı Semih Sancar'ın 36 numaralı bildirisi özetle şöyledir:

«Sıkıyönetimin iki aylık devresi sona ererken, komutanlığın idari ve adli faaliyetlerinin kamuoyuna özet halinde duyurulması faydalı görülmüştür:

«Macera heveslileri önceleri legal bir örgüt olarak ortaya çıkıp, zamanla gayelerinin tahakkuku için, illegal durum iktisap etmişler ve meş'um plânlarını gerçekleştirebilmek için de eylemlerine başlamışlardır.

«Kendilerine istikbal temin edebilmek, yarının mutlu Türkiye'sini yaratabilmek için, yurdun çeşitli bölgelerinden kalkarak üniversitelerimizin bulunduğu şehirlere gelen bu vatan evlâdlarına çengel atıp ilerici, gerici, ülkücü ve devrimci diye isimler takarak ayrı ayrı kamplara bölüp birbirlerine düşman ederek kendi kendilerini yok etme ve memlekete anarşi havası yaratmak yolunu tercih etmişlerdir. Maalesef bazı bilim adamları ve örgütlerin de kendilerini desteklemesi ile kuvvetlenen bu dirjanlar eylemlerini tahakkuk ettirmekte bazı militanlar bulmakta da güçlük çekmeyerek, bilim yuvalarını, harp meydanları haline getirmişlerdir.

«Üniversite ve yüksek okullarda başlatmış oldukları plânlı ve programlı eylemlerini bunların dışında tedhiş, banka soygunu ve adam kaçırma safhasına intikal ettirip, son safha olan kır gerillası sistemini uygulayacakları sırada iç ve dış düşmanlara karşı vatanını ve cumhuriyetini korumak ve kollamak için ant içmiş olan Silâhlı Kuvvetlerimiz, en büyüğünün buyruğuna uya-

rak birlik ve beraberlik içerisinde yeniden vatan hizmetine koşmuş ve 12 Mart muhtırası ile gafillere gerekli ihtarı kesin olarak yapmıştır.

«Demokratik düzen ve yasalara uygun bir rejim içerisinde iş başına gelen reform hükûmeti, geçmiş yaraları sarmak çaresini ararken, macera peşinde koşanları, Silâhlı Kuvvetlerin bu ihtarına rağmen Sıkıyönetim, kanun yoluna dönmeğe sevkedememiş ve Sıkıyönetim devresinde dahi banka soyma, konsolos ve çocuk kaçırma ve kır gerillası eylemlerine teşebbüs etmişler ve failleri de Erbaa, Adıyaman, Elbistan ve diğer yerlerde ele geçirilerek adalete teslim edilmişlerdir.

Bir sene emek verip, göz nûru dökerek imtihanlara girip, bir üst sınıfa yükselmek veya başlamış olduğu fakülte ve yüksek okulu bitirerek ailesi ve ulusu için yararlı birer insan olma gayreti içerisinde olan öğrenciler, öğretim üyeleri ve maceracılar tarafından imtihanlara girmemeleri için zorlanmışlarsa da, komutanlıkça zamanında alınan tedbirlerle bunlar önlenmiş ve hatâ imtihanlara girmekle başarı nisbetleri de diğer senelere oranla daha yüksek seviyeye ulaştırılmıştır.

Yapılan adli tahkikatlarla ilgili olarak bazı öğretim üyelerinin gözetim altına alınmaları üzerine, komutanlar aleyhine bildiriler dağıtma, profesörlerin cübbeleriyle yürüyüş yapma kararı teşebbüsünde bulundukları haber alınarak aralarında bulunan müsbet tutumlu kimselerin de yardımları ile zamanında ve yerinde yapılan müdahalelerle bunlara mani olunmuş ve broşür dağıtanlar yakalanmıştır.»

**KAPAK
YAZISI:**

Pölitik Oyunları Bırakın

Millî Hedeflerde

Birleşin

Anayasa değişikliği yapılsın mı - yapılmayın mı şeklindeki tartışmalar geçen hafta da basın-da geniş bir yer işgal etmiştir. Lehinde ve aleyhinde sayfalar dolusu yazı yazılmış, bantlar dolusu söz sarfedilmiştir. Mimariyat Odası, DİSK yöneticileri, İLK - SEN idarecileri, bazı sendika temsilcileri, TÖS, BP, Anayasa değişikliğine karşı çıkmıştır. Bunların yapılan değişikliklere karşı olmalarının sebeplerini birkaç noktada toplayabiliriz:

1 - Millî Güvenlik, devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün korunması prensibi muğlaktır. Bilim, sanat, düşünce, haberleşme özgürlüğünü zedeler. Ayrıca da Avrupa İnsan Hakları ve Ana Hürriyetlerini Koruma Sözleşmesine açıkça aykırıdır.

2 - 12 Mart muhtırasının verilmesine sebep olan Anayasa'nın lüks olması ve bundan doğan anarşi değil, gereği gibi Anayasa'nın uygulanmamasıdır. Eğer uygulansaydı, bugünkü ortam meydana gelmeyecekti.

3 - Yapılan değişiklikler, demokrasiyi a-

yaklar altına atmaktadır. Demokrasi geri gelmemek üzere Türkiye'den gidecektir.

● Yukarıdaki iddiaların hepsi sudan bahanelerdir. Türkiye'nin içinde bulunduğu gerçeği kapamak, hadiselerin üzerine bir sünger çekmek suretiyle bir sürü demagojiyle en hayati meseleleri hasır altı etmek isteyişin bir ifadesidir. Bir kere 1. maddede belirtilen devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğü esasının neden ileri sürüldüğü nazarı itibara alınırsa, sağduyu sahibi herkesin kabul etmesi gereken gerçekleri görmek mümkün değildir. Bir avuç teşkilatlı cani tarafından girilen tedhiş hareketleri, sokaklarda milliyetçi - komünist ayırd etmeksizin talebelere karşı giriştikleri cinayet metodları ve ondan sonra bağlatıkları cenaze istismarı faaliyeti, banka soyma, adam kaçırma, polis kurşunlama, mehmetçik kurşunlama hareketleri eğer kulaklara paçavra tıkayarak ve gözler üzerine perde kapatarak görmezlikten gelinmezse, vatan par-

çalama taktikleri yeniden hatırlanırsa «devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün esasının niçin Anayasaya konulduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Eğer Türkiye'de bir komünist hareketin ihtilâle doğru yürüdüğü gerçeği olmasaydı, eğer vatan parçalama hareketleri, Türkiye'yi birbirine kırdırmak için en namussuzca metodlarla yürütülmeseydi, «Alevî vatandaşlara yapılan komando zümme halklarımızın kınalı bilemektedir. Faşist idarelerin yıkılacağı günler yakındır» gibi millî kuvvetlere karşı bazı vatandaşları kışkırtma hareketleri ayan - beyan ortada bulunmasaydı, Anayasa içine böyle bir maddenin konulması lüzumsuz olabilirdi. Ama hadiselerin gelişmesi o tarzda olmuştur ki, artık vatanını seven ve bir tarafa satılmamış olan herkesin, bu gidişi önleyici tedbirleri takdirle karşılaması zaruret halini almıştır.

● Kendi vatanımızı korumak için giriştiğimiz hareketlerde, dışarıdan payanda arama ihtiyacını duymamız da yersizdir. Şimdiye kadar, milletin ideallerine dönüşü ifade eden her hareket, dışarıdan yapılan baskılarla durdurulmak

istenmiş, hariçten gazel okuyanlar çoğalmış, falanca ülkenin, filanca prensibi Türkiye'deki bir olay için gerekçe gösterilmiştir. Şimdi de Le Monde, Beynelmillel Basın Enstitüsü, Beynelmillel İşçi Sendikaları Konfederasyonunda, sonra Avrupa İnsan Hakları ve Ana Hürriyetlerini Korumaya Sözleşmesi ileri sürülerek, tekere taş konulmak istenmektedir. Eğer benim vatanımı korumak için giriştiğim hareketim, birtakım anlaşmaların bazı maddelerini ihlâl ediyorsa — ki ihlâl ettiği de yalandır — vatanı korumak için o maddeleri ihlâl etmek kadar normal birşey yoktur. Milletler, kaderlerini bazı anlaşmalarla değil, kendi yaşama iradeleriyle korurlar. Yaşama garantisini başkalarıyla yaptığı sözleşmelere dayayanlar, vatan tehlikeye düştüğü zaman, vatanı bırakıp kaçacak korkaklar olabilir.

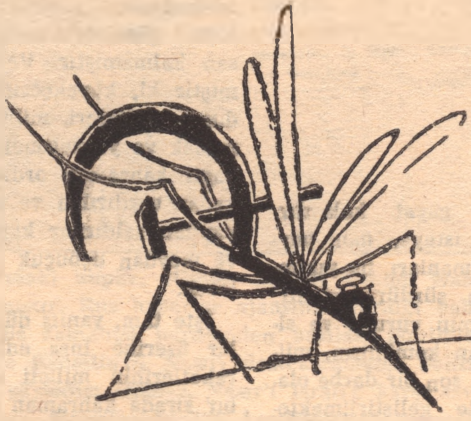
● Yukarıda değişikliğe karşı çıkanların ikinci olarak ileri sürdükleri itiraz da yersizdir. Nihat Erim'in; «Anayasa'nın supapları yok» sözü bu itirazları cevaplamakta ise de, bu cevapların «itiraz ehlinde» gerekli tesiri yapacağı kanaatinde değiliz. Zira bunların istediği, kuru gürlütlü kopması, meydana gelen toz - duman arasında da bazı gerçeklerle beraber kendi eski ihanetlerinin gizlenmesidir. Çünkü biraz karıştırsanız, bunların da altından bazı çirkefler çıkacaktır. Şimdi çingene çığırkanlığı yaparak, işledikleri suçu kapamak istemektedirler. Gerisi hep bahanedir. Eğer Anayasanın bazı maddelerini savundukları kadar, sırtlarını sıvazladıkları ve el altından da «ha gayret» diye tahrik ettikleri hattâ icabedince el ele yollarda fışkıran attıkları yavrucaklarına; «Olmasın bu kadar, vatanı bu hale getiremezsiniz, gittiğiniz yanlış yoldan dönün» deselerdi, hem bugünkü duruma gelmezdik, hem de bunca gürlütlü kopmazdı. Ama dün, devleti yıkma hedeflerine ulaşmayı, Demirel'in kirdiği potlara bağlayıp, en caniyane metodlara hüls çakanlar, ellerine ve namuslarına tevdi edilmiş kürsüleri, Marx'ın doğmalarının propaganda üssü haline getirenler, hangi yüzle çıkıp; «Anayasa uygulanmadı, bütün huzursuzluklar ondan doğmaktadır» diyebilmektedirler.

● İleri sürülen üçüncü itiraz da son derece sakattır. Yapılan değişikliklerin, demokrasi ayakları altına aldığı hususu, bunu söyleyenlerin demokrasi hakkındaki düşüncelerine göre değerlendirilmelidir. Meselâ ferd, Mao'nun Yeni Demokrasisine gönül bağlamış ise, bütün değerlendirmeleri o açıdan yapacaktır. Yani, Marxist - Leninist - Maoist hareketi önleyen her hareket yeni demokrasiye — bu Türkiye'de söylenmeyeceğine göre — demokrasiye aykırıdır. Sol cephe bezirganlarının bahsettiği demokrasi sloganını bu açıdan değerlendirmek, yapılan değişikliğin kimin menfaatlarını engellediği için durdurulmak istendiğini gözler önüne serecektir.

CHP YAN ÇİZERSE, KENDİSİ DE ZARARLI ÇIKACAKTIR

Hemen bütün partiler, müsbet veya menfi yöndeki fikirlerini belirtmiş olmalarına rağmen, bu yazının yazıldığı zamana kadar CHP fikrini belirtmemiştir. Bunun sebepleri çeşitli noktalarda toplanmıştır. Bir kere CHP içindeki Ecevit takımı Anayasa değişikliğine kesin olarak karşıdır. İnönü'nün hâlâ sözünü dinleyebilenler ise, bazı maddeler üzerinde yapılacak değişikliğe karşı çıkmaktadırlar. İnönü, değişik rüzgârların tesirleriyle oradan - oraya sallanıp durmaktadır. Kendisinin şahsen, Anayasa değişikliği için gösterilen sebepleri kabul etmemesi imkânsızdır. Çünkü bunlar, en basit bir kafa yapısının bile kavrayabileceği kadar açıktır. Fakat, gerek Nadi, Oktay Akbal, İsmail Cem gibi solun borazanını öttürenlerin kendisine verdiği tarihî (!) vazife, gerek Ecevit takımının diretmesi, gerekse dımlı takımın ısrarları, İnönü'yü bazı manevraların içine itmektir.

Bir taraftan da Nihat Erim'i kırmamak, onu karşısına almamak düşüncesi arasında haftalar

geçmektedir. Hâlâ CHP'den bir karar çıkmamaktadır. Halbuki, bugün, milletin hayatını korumak için yapılan teşebbüslere yardımcı olunacak bir gündür. Ordunun ve onun temsilelisi olan Orgeneral Memduh Tağmaç'ın gayretleri bu noktada gözden kaçmamaktadır. Öyle görünüyor ki, Nihat Erim'in ısrarları İnönü'yü hakikati seçmeye ikna edememiştir. Ve son olarak Türk Ordusunun fikrinin İnönü'ye iletilmesi faydalı görülmüştür. Ve Başbakan'ın aracılığı ile, Genel Kurmay Başkanlığında, İnönü ile Tağmaç Paşa arasında bir görüşme olmuştur. Görüşmede Orgeneral Tağmaç'ın şunları söylediği bildirilmektedir:

«Son yıllarda millî varlığımızı ve bütünlüğümüzü tehlikeye düşüren, vatanı uçurumun kenarına getirerek 12 Mart muhtırasının verilmesine sebep olan gayri millî ve anarşik cereyanların örgütlenmelerinin yarısı üniversitelerden gelmiştir. Arzu edilirse elimizdeki Sıkıyönetim dosyalarından durumu incelemek mümkündür. Yeni hükümet işbaşına geldikten sonra Sıkıyönetim ilân edilmesinin ve Anayasa değişikliğine lüzum görülmesinin gerçek nedeni budur. Bu anarşik kaynakları ve müsebbibleri, bugün Sıkıyönetim altında sınımlı beklemektedirler. Kendilerine eskisi gibi idari özerklik aynen tanındığı takdirde Sıkıyönetim sona erer ermez, nasıl bir davranış içine girmeye hazırlandıkları meydana çıkacaktır. Bundan sonra, hiçbir hükümet bunları önle-

meyi başaramayacak, eninde sonunda özerklik perdesi arkasında anarşik yaratıcıların elinden bu silâhın alınması gereği yeniden doğacaktır. Eldeki bütün deliller ve istihbarat bunu göstermektedir. Bu tedbir bugün alınmazsa bunca uğraşmadan, çabadan ve iyi niyetten sonuç alınması beklenemez.»

Orgeneral Tağmaç'ın bu konuşması üzerine, İnönü, «bir uzlaştırıcı formül» bulmak istediklerini söylemiştir.

Gerçekte Tağmaç'ın bu sözlerini bizler, şimdiye kadar koparılan gürlütlü, vatanı yeniden badireye sürüklemeye çabaları, vatanı içine itildiği tehlikeden, yokoluşa götürme gayretleri karşısında, ikinci bir muhtıra niteliğinde görüyoruz. Bu muhtıra İnönü'nün şahsında, bütün menfi düşünceli şahıslara karşı yönelmiştir. Aynı zamanda bu sözler «12 Mart Muhtırası» şunun için verildi, yok bunun için verildi diye aklına ve kendi istediğine göre tefsire kalkışanlara da bir ihtardır. 12 Mart Muhtırasının verilmiş sebebi bellidir. Demirel iktidarının millettan kopuk, vurdumduymaz icraatından istifade ederek, bir gece darbesiyle, kanlı komünist ihtilâli gerçekleştirmek isteyenlere bir ihtardır 12 Mart... Onun içindir ki şimdi sınımlı olan komünistler, Demirel devrine tutkundurlar. Yeniden Demirel devri gelse de kolayca şu ihtilâli yapıverip geçseler diye düşünmektedirler. Demirel şimdi de komünistler için bir şamar oğlanı olmuştur.. Eğer yüklenecikleri bir Demirel de olmasa tamamen iflâs bayrağını çekecekler. Tek sermaye şimdi o... Fakat, milletin yapılan bunca bozguncu propagandadan bıkip, bir muhtıra daha verin de; şu anlamamak için çılgınlık numaraları yapan guruh ne kastettiğini iyice anlasınlar, diyecekti ki Tağmaç'ın sözleri yürekleri su serpti. Şimdi artık, muhtıranın hedefi gayet iyi anlaşılmaktadır. Yapılması gereken şeyler, Ordunun «en büyüğü» tarafından açıkça ortaya konmuştur. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının yukarıya aldığımız ve çok önemli gerçekleri ihtiva eden bildirisi de suçluyu tesbit etmiştir. Milletin arzularını yansıtan hedefler çizilmiştir. Şimdi İnönü'den başlayarak Meclisi dolduran bütün politikacıların, milletin üç kâğıtçılık olarak nitelendirildiği politik oyunları bırakıp, ordu ve milletin isteklerinin işaretlediği millî hedeflerde birleşmeleri gerekmektedir. Bu şartlar karşısında, politikacıların izleyeceği hareket tarzı, millî kararın sonucuna tesir edecektir.

— Yukarıda iki gazetenin aynı haber karşısındaki tutumunu gösteren 1. sayfalarını görüyorsunuz. Günün en hayati meselesini aksettiren Sıkıyönetim bildirisi (Profesörlerin kübbeleriyle yürüyeceklerine dair) birisinde manşet olurken, diğeriinde bir köşeye sıkıştırılıyor. Acaba, bu fark nedendir?

Millet Düşmanlarının Beyni De Ezilecektir

VATAN BÖLÜCÜLERİNİN İHANETİ

İkinci Ordu ve Ankara Sıkıyönetim Komutanı Eayın Orgeneral Semih Sancar, bir açıklamada bulundu. Diğer sütunlarımızda özetini verdiğimiz açıklamada, Sıkıyönetim Komutanlığının iki aylık idari ve adli faaliyetlerinin neler olduğu bildiriliyordu Orgeneral Sancar. birtakım macera heveslisi ve milletten kopmuş gürubun, memleketimizde Marksist-Leninist, Maoist bir düzen kurma teşebbüsünde olduklarını ve Sıkıyönetimin de bunlara karşı ilân edilmiş olduğunu ifade ederek bildirisine başlıyordu. Bildiride, vatan bölücülerinin önceleri illegal (gizli) çalıştıkları, iç hazırlıklarını yaptıklarına inandıktan sonra legal (açık) hale çıktıkları, milleti parçalamak ve birbirleriyle vuruşturmak üzere ilerici-gerici, devrimci karşı devrimci gibi Marksist ifade ve sloganlarla onu gruplara ayırdıkları, profesör geçiren bazı kafaları şartlanmış ilim yobazlarının da bunlara yataklık ve âletlik yaptıkları, muhtelif yerlerde yapılan aramalarda bol miktarda telsiz, harita ve komünist eserlerinin ele geçirildiği, memleketin; boykot, işgal, adam kaçıрма, banka soyma ve nihayet şehir ve kır eşkiyalığından sonra parçalanmaya ramak kaldığı bir sırada 12 Mart muhtırasının verildiği ifade edilmekte ve «12 Mart muhtırası gafillere bir ihtar» denilmektedir. (7 Temmuz 1971 tarihli gazeteler)

SU YÜZÜNE ÇIKAN ACI GERÇEKLER

Vatanın bütünlüğünü ve milletini korumakla görevli ordumuzun, yüreği memleket sevgisiyle dolu bir mensubunun yukarıdaki açıklamaları, senelerdir gözler önünde cereyan eden acı olayların gerçek sebeplerini açıklaması bakımından bütün millette derin bir sevinç meydana getirmiştir.

Şurası bir gerçektir ki, devletin bekası ve milletin varlığı için çırpınan gerçek milliyetçiler, senelerdir, milleti ve milletin idarecisi durumundaki mes'ul başları engin bir vatanseverlik duyguları içinde uyarmışlardır ve demişlerdir ki:

«Beynelmilel Hıristiyanlık, beynelmilel komünizm ve bunların politik önderliği ve güdücülüğünü yapan beynelmilel sionizm, milletimizi tarihin karanlığına gömmek çabasıdadırlar. Devletimizi kemirmekte, dinimizi takbih etmektedirler. Kolaylıkla güdülüp sömürülecekleri düşüncesiyle şahsiyetsiz, köksüz, milletin ızdırabından uzak, gayesi yalnızca seks ve midesi olan kozmopolit bir nesil ve millet meydana getirmeye çalışmaktadırlar. Fikirleri bulanmış, gerçek hakikati bulma metodunu yitirmiş, düşünce kalıplarını gayri-millî kültürlerin istilâ ettiği, boş, tefekkürden uzak, manen ve madden sefalet içinde boğulan bir nesil ve millet... Benliğini ve millî düşüncesini yitirmiş böyle bir nesle, yıkıcı cere-

yanların empozesi gayet kolaydır. Milletimizi yıkmak isteyen hain beynelmilel millet düşmanları, bu yıkımlarını safha safha sürdürmektedir. Beynelmilel sionizmin vurucu ve silâhlı bir çetesi olan komünizm, milletimize indirilecek son bir darbe olarak memleketimizde geliştirilmektedir. Kafaları Marksist dogmalarla şartlanmış, ihtilâl tekniğinin bilgisine sahip, sabotör ve şantajcılıkla yetmiş ihtilâl ustalarının komünizmi getirme çabaları adım adım gelişme kaydetmektedir.

KOMÜNİZMİN İHTİLÂL TEKNİĞİ

Gerçek vatanseverler, ikazlarını şöylece devam ettirmektedirler:

Komünizm, dünyanın her yerinde uyguladığı ihtilâl tekniğini yurdu-muzda da uygulamaktadır. İşçileri kendi iş yerlerine ve devletlerine düşman kılmak, onları devlet kuvvetleriyle çarpıştırarak ileride yapmayı tasarladıkları komünist ihtilâl hareketinde kullanmak üzere şimdiden yetiştirmek ve eğitmek, ilim yuvalarını ilim olmaktan ve gerçekten uzak Marksist ve maddeci dogmaların neşir vasatı ve ihtilâl üssü haline getirmek, devlet ve onun güvenlik kuvvetlerinin itibarını sarsarak gırışecekleri hain ihtilâl teşebbüsünde onları halkın desteğinden mahrum bırakmak, halkı ilerici-gerici,

menfaatlarını düşünen, bunlar için ölümü göze alabilecek büyüklükte insan kalmamıştır. Ve yine zannedilmiştir ki, köpekçesine «burjuva ordusu» dedikleri, millî varlığımızı korumak ve yükseltmek yüce gayesine bağlı kahraman ordumuz, kendisine kadar vardırılan ve salyali ağızlarla yapılan saldırılar karşısında sinecek ve meydan üçbuçuk piçe teslim edilecek.

İşte tam, yanlış düşünce ve hesaplar üzerine inşa edilen ihanet hareketlerinin milleti artık bunalttığı bir sırada kahraman ordumuz, memleketin, komünist dogmalarla şartlanmış üçbuçuk serserinin oyununa kurban verilmeyeceği mânâsına gelen 12 Mart muhtırasıyla ağırlığını koymuş ve hiyanete kadar varan bir gaflet içindeki politikacılara tarihi ikazını yapmıştır. Bu ikazın ışığında ve denetiminde yapılan araştırmalar, takipler ve mahkemeler, gerçek milliyetçilerin, engin bir milletseverlik duygusu içinde yaptıkları ve yapacakları uyarmalarında ne kadar haklı olduklarını göstermiştir. İyice bilinsin ki, milliyetçiler bu vatana menfaatları ve çıkar duygularıyla değil, inançla, aşkla, çeşitli mahrumiyet ve hor görülmeleğe rağmen herşeyleriyle bağlıdır. Elbet-teki uyarılar ve çabalar bu açıdan ve memleketin yüksek menfaatları için olacaktır. Milletinden kopmuş, memleketine kahrolası menfaatıyla bağlı, ufak bir çıkarı için vatani parçalama ve satmaya hazır bir ihanet çukuru haline gelmiş, endişe ve ızdırıp yoksunu insan müsveddeleri, türlü engeller çıkararak gerçek mil-

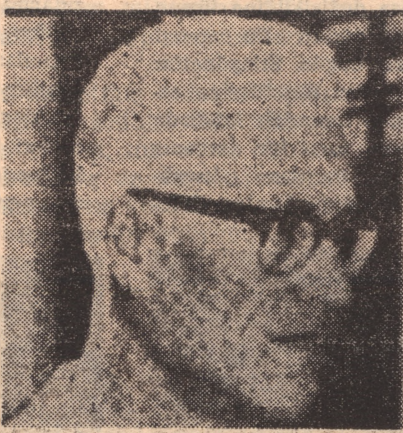
ketiymiş!» (6 Temmuz 1971, Mil-liyet... Refik Erduran) Sıkıyönetimin icraatı bir takım haksızlıklara ve mağduriyetlere sebep olmuş; bir kısım masum insan «her türlü baskı işlemlerine muhatap olmuşlar, ezilmişler ve horlanmışlardır.» (TÖS bildirisi. 5 Temmuz 1971 Cumhuriyet) Asıl suçlu «karşı devrimciler-miş! Yani komünist olmayanlar-mış. Asıl kabahat, memleketini, milletini düşünen, ilerleme ve gelişmelerin millî düşüncesinin ışığında oluşmasını arzulayan, bunun için de millet bünyesine ters düşen ideolojilere iltifat etmeyip millet ideolojisinin etrafında toplanılmasını arzulayanlar-mış! (aynı gazete bildirir ve şahıslar) Asıl onlar ezilmeli, onlar tutuklanmalıymış!

Peki, mademki milleti senelerdir tedirgin eden, milyarlık zararlara sebep olan ve toplum bünyemizde tedavisi güç yaralar açan olaylar birkaç deli bozğun mühimsenmemesi gereken davranışları da, bay Refik Erduran, ele geçirilen ve birkaç alayı donatacak çoklukta olan silâhlar ne? Subay elbiseleri ne? Gizli askerî haritalar ne? (7 Temmuz 1971 tarihli gazeteler. Orgeneral Semih Sancar'ın açıklaması) Bazı stratejik yer ve tesislerin bombalanacağını gösteren ihanet plânları ne? (20 Haziran 1971 ve 2 Temmuz 1971 tarihli gazeteler) Ele geçirilen, Doğu bölgemizde bir komünist Kürt devletinin kurulacağını gösteren harita ve bu mu-tasavver devletin resmî evrakı ve mühürleri ne? (Sıkıyönetimin ilânını takip eden günlerdeki gazeteler) Devlet dairelerinin taşa tutulması, kahraman ordumuzun mensuplarının hırpalanması, öldürülmesi, askerî malzeme ve tesislerin tahribi ne? (17 — 18 Haziran 1970 tarihli gazeteler)

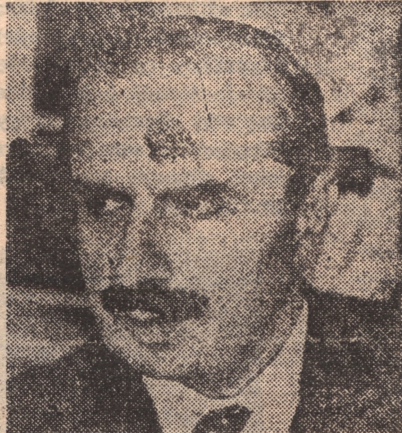
Bütün bu acı ve fakat gerçek olan, devlet ve millet varlığının temellerine dinamit koymaktan başka bir mânâya da gelmeyen ihanet vesikalarını basit birer olaymış; meydana getiricilerinin de ehemmiyet verilmemesi gerekli birer delibozukmuş gibi takdime çalışanlar, eğer hain değillerse büyük bir gaflet içinde bulunuyorlar demektir. Esasen biz, bunca ihanetlerin ortasında ve örfi idarenin ilânına kadar varan olaylar karşısında çeşitli üslup ve sözde fikir oyunlarıyla cambazlık oynamaya çalışanların gafil olduklarına inanan-lardan da değiliz.

VE TÖS'ÜN BOŞUN/ ÇIRPINISI

Hele vatan kundaklayan olayların içinde ve baş tertipleycilerinden olan bir TÖS vardır ki, kendisini ele veren gerçek suçlunun ruh haleti nde bocalayıp durmaktadırlar içinde bocalayıp durmaktadır. Vatan-sever Türk öğretmenini temsil etmeye hiç de hakkı olmayan, artık ipliği ve iğrenç niyetleri pazara dökülmüş, ideolojik yapısı itibariyle bu milletten ve onun öğretmeninden kopmuş bir ihanet sebekesinin, sebep olduğu sıkıntılı günlerde konuşmaya ve fikir beyan etmeye katliyen hak-

— Nihat Erim, Le Monde gazetesi muhabirine «ahtapotun kollarını kestik. Beyni daha ezilmedi» demiştir. Ahtapotun beyнинin bazı parçaları şimdi yurt dışına kaçmıştır. Bir kısmı da Türkiye'de yeni komplolar düzenlemekle meşguldürler. Bir kısmından da hiç haber yoktur. Temennimiz, bu beynin de ezilmesi ve milletin kanının daha fazla emilmesine fırsat verilmemesidir. Resim Kıvılcımlı ve Mihri Belli'yi gösteriyor.

liyetçileri memleket kaderinden uzaklaştırmaya çalışsalar da Türk'ün fıtrî kabiliyetlerini öldüremeyeceklerdir.

YENİ İHANET HAREKETLERİ

Bütün milletin gözünün önünde cereyan eden ve dağdaki çobanımıza kadar herkesin artık mâlûmu olduğu ihanetler serisi, bazı hain niyetli insanlar tarafından gözlerden uzaklaştırılmaya çalışılmaktadır. Böylece önemsiz olaylar-mış itibarının uyan-dırılmasına gayret gösterilmektedir. Gûya, memleketimizde senelerdir devam edip gelmekte olan badiseler basit zabıta olaylarıymış, önemsenmeyecek «birkaç deli bozğun hare-

devrimci - karşı devrimci gibi Marksist sloganlarla parçalayıp onu bir iç harbin eşğine getirmek, memleketin iktisadi beyni durumunda olan fabrika, baraj, elektrik santralı gibi yerleri sabotajlarla tahrip ederek milleti iktisadi bir sıkıntının içine sokmak, şehir ve kır gerillasıyla halkı silâhlandırıp iç cepheler açmak ve neticede devleti bir avuç komünistin ele geçirmesi...»

Milletinin derdini kendi derdi bilmiş gerçek vatanseverlerin, senelerdir tekrar ededikleri bu uyarmalar bazı çatlak ve hain sesler tarafından boğulmuş veya boğulmak istenmiştir. Ve zannedilmiştir ki, Türkiye bir idraksızlar ülkesidir; Türkiye'de milletini, memleket ve millî

kı yoktur. Derslerinde devrimcilik maskesi arkasında materyalizmin saçma görüşleriyle yavrularımızı şartlandıran, millî ne varsa hepsinden köpek gibi iğrenen, şahsiyetsiz, köksüz, yabancı ideolojilerin hayran ve meddahi, millette yabancılaşmış, his, düşünce ve duygu bakımından milletinden kopmuş, hoppa, züppe, gaye ve meşgalesi yalnızca seks ve midesi olan, vatanını satma, bayrağını çiğnetme pahasına da olsa zevk ve eğlence peşinde olan sorumsuz bir neslin meydana gelmesinde ve neticede vatan parçalamaya hainliklerinin ortaya çıkmasında baş sorumlu olan bir ihanet şebekesi, yukarıdaki menfilikleri üzerinde bulundurmayanları ve Örfî İdarenin (Ordu nun) icraatını tenkit etsin ha?!. Haydi oradan!.. Öğretmenin görevi, milletin hayat kavgasında ve ideallerinde ona rehberlik etmek. Millet ideolojisinin bayraktarlığını yapmaktır. Millete hor bakmamaktır. Sıkıntısında, derdinde ve gilesinde millete ortak olmaktır. Böyle olan saygıdeğer öğretmene bu millet saygı ve minnet duyar. Onun vurduğu yerde gül biter. Tavsiyelerine de mutlaka uyu' ması gereken mümtaz bir şimadır. Ama millette, onun duygu ve düşüncesine yan çizen bir adamın, millete yol gösterme ve yön çizme hak ve yetkisi yoktur. Elbette millet, böyle adamların karşısında ideallerini korumanın mücadelesini verecektir. Bu, milletin öğretmenine saygısızlığı değil, onu kendi ideallerinin bayrağını taşımasına bir davettir. Dolayısıyla kendi hayat varlığının bir çırpınıdır.

TÖS'ÜN KURULUŞU, KOMÜNİST STRATEJİNİN BİR UYGULAMASIDIR

Bilindiği gibi TÖS'ün kuruluşu, komünist stratejinin bir uygulaması olarak bilinir. TÖS, komünist teşkilatlanmasının bir gereği olan «Devrimci Güç Birliği» nin başta gelen bir üyesidir ve bu haliyle vatansever Türk Öğretmenini, yapılacak bir komünist ihtilalde basamak olarak kullanmak isteyen art niyetli ve komünizmin beşinci kol görevini yüklenmiş bir ihanet şebekesidir. De, — Genç'in fikir, eylem ve mekân (yurdun pek çok yerinde TÖS ve Dev — Genç aynı binalarda otururları arkadaşları olan TÖS, Türkiye'yi uçurumun kenarına getiren ve komünizme yuvarlanmaya ramak bırakan olaylardan elbette sorumludur. Ve durum, Örfî İdare Mahkemelerinin adalet kılıncıyla da tesbit ve teyit edilmiştir. Salonlarında Marksist ve Maoist bir düzenin Türkiye'ye nasıl getirileceğinin ve bu çalışmada öğretmenin görevinin ne olduğunun tartışmaları yapılan TÖS'ün, başta genel başkanları Fakir Baykurt olmak üzere azılları adaletin sert pençesine teslim edilmişlerdir. Yurdun muhtelif yerlerindeki TÖS'lü öğretmen tutuklamalarından başka bu hafta içinde de TÖS İkinci Başkanı Dursun Akçam, Genel Sekreter Osman Korkut Akol ve Yürütme Kurulu üyesi Veli Kasımoğlu da tevkif edilmişlerdir. Böylece vatansever Türk öğretmeniyle onu temsil ettiği lddiasında olan TÖS ve yöneticilerinin ideolojik ayrıtlıkları ortaya çıkmıştır. Milletsever Türk Öğretmenini, vatan satıcılarla, devlet yıkıcılarını omuzunda taşıyacak kadar saf ve millî endişeden yoksun bilenler hüsrana uğrayacaklardır.

— Yukarıdaki kupür, «Güney Afrika Yahudi Haberleri» isimli gazete-den alınmıştır. Rus haberler ajansının verdiği habere göre Mikail Suslov ve Rus komünist partisinden bazıları İsrailiilerle görüşüyorlar. Bu görüşmede Kremlin'in Nasır'ı desteklemediği belirtiliyor. Yazının başlığı aynen şöyledir: «Rusya, Nasır'ı İsrail'e karşı savaşında hiç bir zaman desteklemez. Kremlin İsrail'i komünistlere garanti verdi.

«Rusya Mısır'ı Yahudi Devletine Karşı Destekleyemez»

Orta Doğuyu bir barut fıçısı haline getiren İsrail, içinde yaşadığımız şu günlerde yeni komploların peşinde koşmaktadır. Ötedeñ beri bir taraftan İslâm ülkelerinin zararına -Türkiye'yi de tehdit edecek bir vahametle- topraklarını genişleten İsrail diğer yandan dünya siyasi hayatına tesir ederek devletleri kendi menfaatleri istikametinde sevk etmektedir. İsrail'in Ortadoğu ve toprak genişletme konusunda takibettiği stratejiyi şu esaslar üzerine oturtabiliriz: a) Arap topraklarını istila-da iki adım ileri, bir adım geri siyasetli. b) İşgal edilen Arap topraklarında kuvvetli bir baskı neticesi Arapları buralardan terke mecbur bırakmak. c) Bir taraftan da çeşitli ülkelerle yaptığı politik temaslar ve kurduğu gizli siyasi teşkilâtlarla dev-

letlerin gücünü kullanmak. İsrail'in siyasi ve askeri hayatı kuvvetli bir tahlile tabi tutulursa bu noktaların ehemmiyeti izlendiği görülür.

Nitekim 1967 Haziran harbinden bu yana Ortadoğuda defalarca ateşkes ilân edilmiş ve tarafından bozulmuştur. İsrail ateşkes devresinde ikmal hazırlıklarını tamamlamış ve Araplar üzerine yeni bir saldırıya geçmiştir. Bu şekildeki mevzî saldırılarıyla pek çok toprakları ele geçirmiştir.

Bir taraftan da elde ettiği topraklardaki Araplar üzerinde uyguladığı baskı sistemiyle onları göç etmeye mecbur bırakmış ya da oraları tamamen İsrailleştirmiştir.

Diğer taraftan İsrail dünya devletlerini maharetle kontrol etmektedir. Öyle ki 3 milyon Yahudi sadece Or-

tadoğuda Arapların değil; 4 milyarlık bütün dünyanın başına belâ kesilmiştir. Devletler adeta önünde elpençe divan durmaktadırlar. Bu cümleden olarak Temmuz başlarında, CIA genel müdürü Richard Helms İsrail yetkilileriyle «Çok gizli» görüşmeler yapmıştır. Helms; Başbakan Golda Meir, Savunma Bakanı Moşe Dayan ve ismi bir türlü bilinmeyen İsrail Gizli İstihbarat Teşkilâtı (Şim betnin başkanı ile temaslarda bulunmuş, ancak bunların hiç bir kısmı effkârı umumiye aksetmemiştir. İsrail kaynakları ancak görüşmelerin yapıldığını bildirmiş mevzusunu katiyetle gizlemiştir.

CIA müdürü Helms, dönüşünde İran ve Türkiye'ye de uğramış ve iki ülke yetkilileriyle de görüşmelerde bulunmuştur. Fakat bu görüşmeler de gizli tutulmuştur.

Öte taraftan her ne kadar Gromiko İsrail ile temasta bulunmadıklarını iddia ettiyse de gerçekler bu iddiayı da çürütmektedir. Ve öyle görünmektedir ki, İsrail hem Rusya, hem de Amerika yetkilileriyle aynı anda belki de aynı masada görüşmüş ve dünyanın çehresini değiştirecek taktik kararlar almıştır. Zira bu günlerde bir gazetenin muhabirliğini yapan ve kendisine resmi vazife verilen Victor Louis, tedavi maksadıyla (1) Moskovadan Tel Aviv'e gelmiştir. Louis'in tedavi olduğu hastahânenin müdürü ise kendisinin çok iyi tanıdığı İsrail'in eski Moskova Büyükelçisi ve kurmay diplomatlarından biridir. Victor Louis öte yandan Golde Meir'in siyasi sekreteri Dimitr'le de görüşmüştür. Ama herhalde sıhhati (1) hususunda değil tabii. Ayrıca Le Monde gazetesinin belirttiğine göre İsrail Dışişleri Bakanı Abba Eban şöyle demmiştir: «Yakın bir gelecekte Kudüs'le Moskova arasında diplomatik temaslar kurulursa bu sürpriz olmalıdır.»

Olaylar sarahatle tetkik edilirse görülebilir ki, İsrail; yeni dolapların peşindedir. Bir taraftan sözde düşmanı olmasına rağmen Rusya ile politik temasları gözle görülür bir şekilde zira eskiden gizliydi- arttırmayı, öte yandan CIA müdürünü çağırıp yeni direktiflerle doldurması ihmal edilecek gelişmeler değildir. Bir başka husus da İsrail'in Nato'ya girmesi söylentileridir. Ashında İsrail Nato'ya tesir etmektedir. Ancak İsrail'in Nato'ya girmesi bu itifakı tamamen işlemez hale getirecektir. Milletler böyle bir duruma katıyen razı olamazlardır. Zaten CIA bu güne kadar İsrail'e karşı vazifelerini sadakatle deruhte etmiştir. Cihanın yakın tarihinde pek çok ülkede vukubutan isyan ve ihtilâller hep bu gizli teşkilâtın harekâtı değil midir? Bugüne kadar Yahudiliğin menfaatlerine yan çizen nice hükümetler devrilmiş nice liderler harcanmıştır. İşte İsrail şimdi de elindeki bütün bu kozları kullanarak yeni plânlara hazırlanmakta. Hem de Rusya ve Amerika ile birlikte anlaşma masalarına oturarak.

Böyle bir ortamda en çok dikkatli hareket etmesi lâzım gelen ülke Arap âlemi olduğu kadar Türkiye'dir. Zira İsrail'in ikinci hedefi Tev ratta belirtildiği veçhile- Türkiye'dir. Ve Türkiye'nin bir komploya kurban gitmesi İsrail için yeni bir dönüm noktası olacak, son hedefine varması için sadece bir adım kalacaktır. Bunun için İsrail konusunda ne kadar gayret gösterilse ve titiz davranılrsa azdır.

KOMÜNİSTLER ŞİMDİ NE YAPABİLİRLER?

Komünizm, ideolojik bir taarruzdur ve taarruzlarında hiçbir sınır tanımaz. Dünya ihtilâlini patlatmak için her türlü çalışma ve faaliyet çeşidini uygular. Gizli açık, kanunî gayri kanunî... Bu mücadele şekillerini bir arada uygulamak bizzat Lenin'in emri ve tavsiyesidir. Lenin'e göre, gaye devleti yıkmaktır. Bütün müessesese ve şekilleriyle mevcut devleti yıkıp, yerine materyalist muhteva, prensip ve müesseselerle donatılmış yeni baştan bir devlet meydana getirmek. Lenin'in ve komünist ideolojinin çizdiği stratejik hedef budur. Bunun için Lenin, komünistlere hitap ederek; «Kanunî ve gayri kanunî çalışmaları aynı anda uygulayan doğru taktiğe uymayanlar başarıdan bahsetmesinler» der.

Bu bakımdan komünizmin yegermesine sebep olan bataklıklar kurtulup ideolojik, kültürel, iktisadî ve kanunî köklü tedbirler alınmadıkça günlük tedbir ve budamalarla komünizm âfetinin önüne geçilemez ve Erim'in de ifade ettiği gibi yılanın asıl başı bir türlü ele geçmez ve ezilemez.

Komünist teşkilât, elebaşlarının yurt dışına kaçtığı, birçok üyesinin yakalanıp hapisanelere tıkıldığı bir ortamda neler yapabilir?

Dünya'daki komünist ihtilâi teşebbüslerini bilenlerce malûmdur ki böyle bir durumda komünistler ya illegaliteye (yeraltına) geçerek memleket meselelerini istismar ve kendi açılardan yorumlayarak legaliteye (açığa çıkmak) geçmeye zemin ha-

zırlarlar veyahut da güvenlik kuvvetlerini ve Ordu'yu da kargılarına alarak silâhlı mücadelelerine devam ederler. Örfî İdarenin ilânından sonra da silâhlı komünist hareketleri görüldüğüne göre, komünistlerin bu ikinci yolu denemeleri de çok muhtemeldir. Mao, Çin'de ihtilâlini yapınca kadar sürdürdüğü komünist hareketlerinde çeşitli yollar denemiş ve vasıtalar kullanmıştır. Bu mücadele vasıtalarından bir tanesi de kurduğu «İHTİHAR HÜCRELERİ» dir. Adından da anlaşılacağı gibi komünizmin fanatik üyelerinden meydana gelen bu hücre mensupları, azınlıkta olmalarına rağmen Çin'i günlerce dehşet ve endişe içine boğmuşlardır. Komünizmin gelişmesine mani olan ve lider durumunda olan askeri ve sivil anti — ko ünist şahıslar bu hücre mensupları tarafından ya teker teker, veya toplu bir hareketle sulkasta uğramışlardır.

Komünizmin, muhtelif memleketlerde uyguladığı bu metodun, komünist stratejinin bir emri olarak komünistler tarafından yurdumuzda da uygulanması muhtemeldir. Doğu vilâyetlerimizde böyle bir ihanet hücreleşmesinin oluşmasını gözden irak tutmamak gerekir. Ve bu noktada lüzumlu tedbir almak vatanseverliğin bir leabıdır.

Komünizmin ve diğer millet düşmanlarının, bu ihanet dolu teşebbüslerine rağmen milletimiz kendi inanç ve kültürünün ışığında bütün hainliklerin zehirli bataklığını kurutacak, millî bünyesine zehir akıtan yılanın tepesini ezerek ve mutlaka muzaffer olacaktır.

BALIKÇILIK KAYNAKLARIMIZI Kurutmamalıyım

— Yukarıdaki resimler, denizlerimizin dibini çöl haline getiren trolcü teknelerini, bir zamanlar ayrı bir havası olan balık pazarlarını ve şimdi boş bekleyen balıkçı tablalarını gösteriyor. Balıkçılığımız iyi organize edilirse, hem balıkçılarımız hem de milletimizin serveti korunmuş olacaktır.

TÜRKİYE BALIKÇILIĞI NE HALDEDİR?

Bugün Avrupa'da su ürünlerinden ve bilhassa balık imkânlarından azami derecede istifade edilmeye çalışılır. Elektronik cihazlarla balık tutma usulleri geliştirilir. Hindistan ve Çin'de pirinç tarlalarındaki su birikintilerinde, İsrail'de havuzlarda balık yetiştirilip ihraç edilir.

Halbuki memleketimizde Allah'ın büyük zenginliklerle doldurduğu denizlerimizden ve iç sularımızdan yeteri kadar istifade edilememektedir. Balıkçılığımızı tehdit eden tehlikelere seyirci kalınmaktadır.

Üç tarafı denizlerle çevrili olan Türkiye'nin sahillerinde iptidai usuller ve imkânlarla kıyı ve sahil balıkçılığı yapılır. 1966 senesinde bütün dünya su ürünleri istihsalı 5 milyar 680 milyon ton iken memleketimizde senelik ortalama olarak 100-150 bin ton balık avlanabilmektedir.

Türkiye su ürünleri üretimi (1)	
Deniz balıkları	Tatlı su ürünleri
1964 111.037 Ton	7.092 Ton
1965 126.995 »	6.382 »
1966 108.228 »	7.797 »
1967 193.915 »	6.371 »
1968 122.546 »	7.815 »

Denizlerimizde en fazla bulunan balıklar; hamsi, lüfer, uskumru, istavrit ve kefaldir. Tatlı sularda ise sazan, yayın ve turna balıkları daha çok yakalanmaktadır.

1932 yılında 10-15 gırgır takım (balıkçı motoru) vardı. Bunların ağlarının boyu 180-150 kulaç, enleri (derinlikleri) ise, 20-25 kulaçtır. Bu imkânlarla 120.000 ton balık istihsal edilebiliyordu.

Bugün ise, 200'den fazla gırgır motoru vardır. Kullandıkları ağlar ise 450-500 kulaç boyunda ve 60-70 kulaç derinliğinde bulunmasına rağmen istihsalde bir artış elde edilememektedir. Bunlardan istihsal edilen balıkların yüzde 70'i Karadeniz'den yüzde 18'i Marmara'dan, yüzde 12'si de Ege ve Akdeniz'den avlanır.

Karadeniz zengin bir balık deposudur. İstihsalın yüzde 70'i bu denizden sağlandığı halde bu miktar çok azdır. Zira Rusya sadece Karadeniz'de her yıl 240-300 bin ton arasında balık avlamaktadır. Çoğu zaman Türk karasularına tecavüz eden Rus balıkçıları «Yemeyenin veya yiyemeyenin malını yerler» hesabı Karadeniz balıkçılığımıza büyük zararlar vermektedirler.

Bugün milletimizin kıymetli bir beslenme ve gelir kaynağı kurumak üzeredir. Balıkçılığımız ve diğer su ürünleri üretimi büyük problemlerle karşı karşıyadır. Dünyanın en leziz ve en nadide balıklarının bulunduğu denizlerimiz ve iç sularımız başta balık olmak üzere su ürünleri itibarıyla çölleşmeye doğru gitmektedir. 450 den fazla balık çeşidinin yetiştiği bu millî servet sahaları kurumaktadır.

MİLLÎ POLİTİKA NEDİR — NE DEĞİLDİR?

Memleketimizde nüfus artışını önlemek için doğumlar kontrol edilmek istenir. Bu nüfus artışı ile beslenme ve geçim sıkıntılarının daha da zorlaşacağı söylenir.

Rusya'da, Kızıl Çin'de ve İsrail'de doğumlar teşvik edilip, fazla doğum yapan kadınlara mükâfatlar verilirken dünyanın en stratejik mevkiinde, tarihin en tehlikeli bir safhasında bulunan ve etrafı asırlık düşmanları ile çevrili bulunan memleketimizde nüfus artışını önlemek için tedbirler alınır.

Millî politika, nüfusun artışına mani olmaya çalışan değil, millî servet ve zenginliklerimizin kıymetlen-dirilmesine hizmet eden politikadır. Millî servet ve zenginliğimizin çarçur edilmesine, gayri millî hale getirilmesine, karşı tedbirler getiren politikadır. Millet hayatını tehdit eden kötü neticelerden önce onların sebeplerini ortadan kaldırmaya çalışan politikadır.

1964 yılında çeşitli ülkelerin avlayabildikleri balık miktarı:

Peru	7.461.000 Ton
Japonya	6.879.000 »
Kızıl Çin	5.800.000 »
Rusya	4.979.000 »
A.B.D.	2.701.000 »
B. Almanya	632.000 »
Yunanistan	124.000 »
Türkiye	121.000 »
Bazı ülkelerde bir insana bir yılda düşen et miktarı şöyledir:	
Portekiz	41 Kg.
Belçika	16 Kg.
Yunanistan	14 Kg.
İsviçre	9 Kg.
Türkiye	3 Kg.

Görüldüğü ki gerek balık istihsalinde ve gerekse insan başına düşen balık miktarında Türkiye en son sıralarda yer almaktadır.

BALIKÇILIĞIMIZIN ÇARE BEKLEYEN MESELELERİ

Balıkçılık sahasında bu derece geri kalmışlığımızın birçok sebepleri vardır. Bunları kısaca şu kalemlerde toplamak mümkündür:

● Bir def balıkçılıkta çalışanlar hemen tamamen, babadan kalma usuller ve araçlar kullanmaktadırlar. İlkel avcılık usulleri ve vasıtaları bir taraftan balıkçılıkta verimin çok düşük kalmasına sebep olurken diğer taraftan denizlerimizde balık neslinin azalmasına ve hattâ yok olmasına sebep olmaktadır. Avcılıkta kullanılan vasıtalar ancak kıyı balıkçılığına imkân vermekte, açık deniz balıkçılığı yapılamamaktadır. Türkiye denizlerine birçok balık çeşitleri göçebe olarak uğrarlar. Kıyılarımızda ve boğazlarımızda mevsimlere göre bir müddet kaldıktan sonra giderler. Fakat sürüleri halinde gelen bu balıklar takip edilemez. Ancak kıyılara uğradıklarında avlanabilirler. Böylece bu büyük imkândan faydalanılamaz.

● Soğuk hava depoları ihtiyaca cevap vermekten çok uzaktır. Böyle olunca da müstahsilin en bol balık avladığı mevsimlerde bunların muhafazası ve pazarlara sevki mümkün olmamakta, bunun neticesinde de binlerce ton balık imha edilmektedir.

Meselâ Karadeniz'de tutulan balığın yüzde 10-20 kadarı pazarlara gönderilebilmektedir. Pazarlama yetersizliği, Trabzon'daki balık unu ve yağı imal fabrikasının ancak 3 günlük bir depolama kapasitesinin bulunması, yüzünden Karadeniz'den tutulan balıkların büyük bir kısmı ya gübre olarak tarlalara dökülmekte veya yeniden denize atılmaktadır.

Balığın çabuk değerlendirilmesi için cap eden bir gıda maddesi olması konservecilik veya donmuş muhafaza metodlarıyla hemen işleme tabi tutulmasını gerekli kılar. Bu sahada Et ve Balık Kurumunun yatırımları son derece kifayetsizdir. Ayrıca tekenenin çoğu zaman dışarıdan ithal edilmesi ve pahalı oluşu, bunun yanında konserve fabrikaları sahiplerinin, bol para kazanmak için çalışmalarını konservecilik balıkçılığımız için faydasız hale getirmektedir.

Yukarıdaki sebepler yüzünden bilhassa kış aylarında denizlerimize hücum eden hamsi, torik ve uskumru gibi balıklar yeteri kadar avlanamaz, avlansa bile yaz aylarına kadar muhafaza edilemez. Halbuki dondurmak suretiyle veya konserve haline getirilerek bunların yıllarca muhafazası ve satışı mümkündür.

Türkiye'de sermayesi tamamen devlete ait olan Et ve Balık Kurumu vardır. Milyonlarca liraya mal olan soğuk depoları ve balık dondurma tesisleri boş tutulur. Anadolu aylarca balık yüzü görmeksizin bu millî imkânlar heba edilir, durur. Deniz ürünlerinden balık unu ve balık yağı yapmak suretiyle de istifade etmek imkânı vardır. Maalesef devletin bu sahalarda yatırımı yok denecek kadar azdır. Bu yatırımların ihtiyaca cevap verememesi yüzünden binlerce balıkçı geçim sıkıntısı içine düşerken millet de beslenme değeri yüksek bir gıda maddesinden istifade edememektedir. Halbuki birçok memlekette balık, insan beslenmesinin dışında yem sanayiinden ilaç sanayiine kadar kullanılmaktadır.

ABDÜLHAMİD'İN BALIKÇILIK NİZAMNAMESİ

Türkiye'de balıkçılığı tanzim eden bir kanun mevcut değildir. Balıkçılığımız Abdülhamid Han tarafından 1882 tarafından ZABITA-İ SAYDİYE nizamnamesi ile yürütülmektedir. Hâlâ meclislerimizde bulunan balıkçılık kanunu çıkartılamamaktadır.

Balık avcılığı, av sahaları ve piyasaları bugün bir avuç baskı grubunun elindedir.

Devletin kontrolünden azade olarak bu tekeller elinde, balık

çılığımız millî menfaatlerimiz hilâfına istismar edilmektedir. Belediyeler ve hükümetlerin bu sektör üzerinde nazım rolü olmamaktadır.

Kontrollerin yetersizliği yüzünden bu sahada bazı grupların fahiş kârları pahasına milletin malı israf edilmektedir. Balıkçılık kooperatifleri ise, sadece kredi almak için kurulmuşlardır. Bunlara çöreklenmiş kooperatif ağaları kredileri alırlar ve asıl müstahsile kredilerinin intikalini önlemiş olurlar. Bugünkü haliyle bu teşkilâtlar balıkçılara kredilerin intikalini önleyen gölge teşkilâtlar olarak çalışmaktadırlar.

BALIKÇILIK AĞALARI VE VURGUNLARI

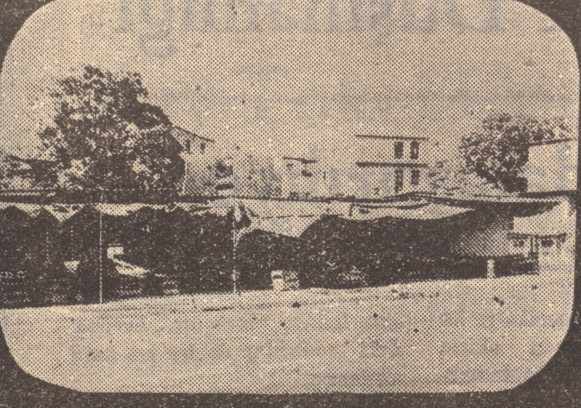
Denizlerden, göllerden ve nehirlerden yakalanan balıklar müstahsilden birkaç toptancı tarafından satın alınır ve piyasaya yine onların elinden satılır. Bu durum balık piyasasında fiilî monopolilere (tekele) yol açar ve balık fiatları bu vurguncuların, fırsatçıların isteklerine göre tesbit edilir. Bu durumdan da hem balıkçılar yani avcılar, hem de müstahlik yani halk büyük nisbette zarar görür.

Bol balık avlandığı zamanlar bu fırsatçı araçlar fiatların artırılması maksadiyle avlanmış balıkları denize dökerler ve üreticiden alışları da durdururlar. Böylece fiatlar yeniden yükselir. Ve milyonlarca lira ile deniz serveti denizin dibini boylar. Balık müstahsilinin de belli kırıdır. Et ve Balık Kurumu ve Balıkhanesinin de bu konuda müsbet tesirleri olmamaktadır.

Balık fiatları ile ilgili hiçbir yönetmelik bulunmadığı için balık istihsalinin azaldığı aylarda spekülâtif stoklar yani karaborsa depoları büyük önem kazanır. Böylece bir azınlığın bu sahada en iğrenç vurgunlarına şahit olunur.

Dar gelirli balıkçının istismarı sadece deniz balıkçılığında değil, göl ve nehir balıkçılığında da görülür. Meselâ Eğridir gölünden iptidai şartlar altında binbir meşakkatle yakalayabildiği balıkları İskenderuna getiren bir balıkçı burada, malını ancak 35 kş. tan satar. İhracatçı yahu, bunları alır ve elini değdirmekten bir imza ile dışarıya kilosu 15-20 liranadan hemen ihraç eder. Sonra da balıkçıya şunu söyler: «Hamal gibi çalışıp siz zahmetini çekiyorsunuz, ben de kârını alıyorum.»

Balık avcıları ekseriyetle dar gelirli ve kazançlarını o gün tüketen küçük işletmeler veya şahıslardır. Bunlar ağ bakım ve tamiri, mazot, motor tamiri v.s. masraflarını daha evvel bahsettiğimiz araçlardan peşinen alırlar ve onlara bağlanırlar. Böylece bu aracı zümre sahihsiz bir kuvvet halinde Türk balıkçılığını kontrol eder.

Mecliste bekleyen «BALIKÇILIK KANUNU», en kısa zamanda çıkartılarak bu fırsatçıların istismarı önlenmeli ve piyasayı doğrudan doğruya devlet veya onu temsil eden bir müessese kontrol etmelidir. Millettin servetinin bu bir avuç vurguncunun elinde heba edilmesine daha ne kadar müsamaha edilecektir.

İNSAN BAŞINA 2,5-3 KİLO BALIK

Türkiye'de Balık tüketimi, daha çok taze olarak yapılır. Tüketim bazı bölgelerde çok, Anadolu'nun içlerine doğru gidildikçe azalır. Kıyı bölgelerimizde senelik insan başına düşen ortalama tüketim miktarı 7-10 kg. arasında olmakla beraber, Anadolu'da bir kiloya kadar düşer. Memleketimizde yılda bir kişiye ortalama 2,5-3 kg. balık düşmektedir. Bu miktar Türkiye'nin imkân ve şartlarına göre diğer memleketlere nazaran çok düşüktür ve adil bir şekilde vatan sathına yayılmamaktadır.

İHRACAT

Türkiye'de balıkçılık gereği şekilde değerlendirilmiş olsa elbette ihracatta balık ve diğer su ürünlerimiz önemli bir yer tutacaktır. Avrupa pazarlarında aranan balık çeşitlerimizin ihracı memleketimize büyük bir döviz kaynağı sağlayacaktır. Ancak bunun için deniz ve tatlı su zenginliklerimize sahip olmamız ve bu zenginliklerimizi değerlendirmemiz gerekmektedir.

Balık ihracatı :

1960	8.945,6 Ton
1966	12.296,9 »
1967	6.856,6 »

Almanya'da en pahalı balık olan yılan balığı Türkiye sularında çok bol bulunmaktadır. Fakat iç piyasada pek satılmadığı için fazla avlanmaz.

Her yıl yılan balıkları denizlerimize göç ederler. Bu balıklar daha evvel Saragöz Denizi'nden Amerika'nın doğu kıyısına gelirler, buradan da Golfstream akıntısı tesiriyle Akdeniz ve Ege kıyılarına akın ederler. Bu balıklar geldiklerinde 4 yaşındadırlar ve 6-10 yaşlarına kadar sularımızda kalıp, erginlik çağına girdiklerinde yumurtlamak üzere tekrar 1000 metre derinliğindeki Saragöz Denizine göç ederler ve orada yumurtladıktan sonra ölürlür.

Biz ayağımıza gelen bu imkânı değerlendirirken İsrail özel havuzlarda yetiştirdiği yılan balıklarını Almanya'ya ihraç eder. Zira Almanya'da bu balığın kilosu 70-100 lira civarındadır.

Allah bu millete geniş imkânlar bahsetmiştir. Tükenmez zenginlikler mahvolup gitmektedir.

BALIKÇILIĞIN GELİŞTİRİLMESİ MÜMKÜNDÜR

Balıkçılık, denizlerimizde olduğu gibi, tatlı su balıkçılığımız da

devletin himayesinden ve kontrolünden uzaktır. Türkiye'de bir milyon hektar'ın üzerinde tatlı su balığı üretmeye elverişli su alanı mevcutken, bunun ancak 260 — 270 bin hektarından istifade edilebilmektedir.

Tatlı su balıkçılığını sun'î balık üretim usulleriyle son derece arttırmak mümkündür. Bunun için iç sulardaki balıkçılığa da çok önem verilmesi ve devletin bu sahaya önemli yatırımlar yapması gerekmektedir.

Bazı çevrelere göre denizlerimizin su ürünleri itibariyle verimini 3 misli arttırmak imkânı vardır. Eğer iyi bir teşkilatlanma yapılır, balıkçılık kanunu çıkar, devlet bu sahaya kendi kontrolü altına alırsa ve mevcut depolara ve formasyon sanayiine yenileri ilâve edilirse, bugünkü vasıtalar ve teçhizat ile üretim 3 misli artabilir. Ve bu artış balık neslini de tüketmeden gerçekleştirebilir.

Balıkçılığın geliştirilmesi bir taraftan millî geliri artırırken, diğer taraftan milletin beslenmesinde önemli bir gıda maddesi daha ucuza ve daha bol temin edilmiş olacaktır. Zira balık eti, diğer etler kadar besleyici bir gıdadır. Bunun yanında hayvansal proteinlerden başka, bol miktarda kalsiyum ve fosfor gibi insan sağlığı için lüzumlu maddeleri havidir. Ayrıca hayvancılıkta lüzumlu olan yetiştirme, bakım, beslenme ve hastalıklardan korunma gibi balıkçılıkta lüzum olmadığından balık çok daha ucuza mal edilen bir gıda maddesidir.

HİDROBİYOLOJİ ENSTİTÜSÜ NE YAPAR?

İstanbul'da 1950 yılında İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'ne bağlı olarak bir Hidrobiyoloji Enstitüsü kurulmuştur. Bu enstitü deniz ve iç sularımız, su ürünlerimiz hakkında ileri çalışmalar yapacaktı. Balıkçılığımız üzerinde hükümetlerimizce projeler hazırlayacaktı. Ancak, Enstitü'nün faaliyetleri gözden geçirilirse, kolayca hiçbir sadra şifa verici çalışmanın yapılmadığı görülür.

Enstitü Boğaz'ın en güzel yerindedir. Enstitü'nün memurları ancak senenin 3 ayında araştırma ve inceleme gezisine çıkarlar. Turistik bir mahiyet taşıyan bu gezilerden sonra senenin 9 ayında yapılacak başka bir iş yoktur. Ege Üniversitesi'nin bu mevzu ile ilgilenen bölümüyle çekemezi ve ihtilâf, enstitüler içinde iç sular kısmı ile deniz suları kısmı arasındaki geçimsizlik başlıca meşgaledir.

Burada yetişen ve memleket balıkçılığına hizmetleri beklenenler, Avrupa veya Amerika'ya gidebilmek için fırsat beklerler. Meselâ deniz

kısımında daha önce çalışan Altan Acara isminde bir kimyager, burslu olarak gittiği İngiltere'de Kraliçe Elizabeth'den madalya almış ve daha sonra da Kanada'da büyük bir araştırma merkezinin direktörü olmuştur. Onu diğerleri takip etmiştir.

Böylece ilim müesseseleri, araştırma kurumları susar, hükümetler seyrederek ve Türkiye hal çaresi bekleyen meseleleriyle başbaşa kalır.

İZMİT KÖRFEZİNDE BALIKÇILIĞIN SONU MU GELDİ?

İzmit Körfezi'nde artık balıkçılık yapılamaz oldu. Körfezin kıyısındaki Tarım İlaçları Fabrikası'nın ve diğerlerinin denize boşalttığı zehirler, denizi âdeta çöl haline getirmektedir. İzmit Körfezi kenarında balıkçılar günde 6 ton balık yakalarken, şimdi artık baba mesleğini terketmeye başladılar. Sahildeki fabrikaların sorumsuzca hareketleri Haliçten sonra İzmir balıkçılığının da sonunu hazırlamıştır. Ne acıdır ki, hiçbir hükümet, hiçbir mes'ul makam buna müdahale etmemiştir.

Marmara'nın balıkçılık ve konservecilik merkezi olarak kabul edilen Gelibolu'da da son senelerde avlanan balık miktarı 10 misli düşmüştür. Dinamitle balık avlanması, batık gemilerin çıkartılmasında dinamit kullanılması ve denize düşen infilâk eden mermiler yüzünden Gelibolu balıkçılığı ve konserveciligi de büyük bir krize yuvarlanmıştır.

Bütün bunların yanında, denizleri tamamen balıkçılık itibariyle çölleştirerek bir felâket vardır. Balık avcılığında kullanılan trolcülük usulü, denizlerimizde balık neslini tüketerek kadar tehlike arz etmektedir.

TROLCÜLÜK DENİZLERİMİZİ KURUTUYOR

Balıkçılar arasında Tarata diye bilinen trolcülük, Türkiye'de alabildiğine gelişmektedir. Dinamitle avlanmadan daha tahrib edici bir usul olan trolde balıkçı teknelerinin kış tarafına iki küçük vinç takılır. Uçlarında ağırlıklar bulunan, çelik iplerden örülen trol ağıları, makaralar vasıtasıyla denizin dibine sarkıtılır. Ağ dibe oturduktan sonra motor ağır ağır çalıştırılarak tekneye yol verilir ve trol ağı denizin dibini tarayarak ilerler, önüne ne gelirse içine alır, bir müddet sonra dolar. Vinçlerle yukarı çekilir ve teknenin güvertesine boşaltılır.

Bu gelenler arasında, denizin dibinde ne varsa, taş, maden, kum, gibi maddelerden yosun ve türlü deniz nebatlarına ve bunlar arasında tohumu, yuvası ve yavrusuyla bütün mahlûkatı vardır. Bu yığın içinde balıklar ayrılır ve geri kalanlar da denize dökülür.

İşte bu dökülenlerin arasında ileride milyonlarca balık haline gelecek yumurta, tohum ve yavru balık mevcuttur. Ayrıca zarar bununla bitmez. Dibi tarayan trol ağıları, balık neslinin üreme vasıtası olan yatakları tarumar etmiştir.

TROLCÜLÜĞÜ BAŞLATAN ET VE BALIK KURUMU

Geçimini balıkçılığa bağlamış binlerce aileyi ıssızlığa ve açığa mahkûm ederken, millî serveti de yok eden trolcülüğü Türkiye'de ilk defa Et ve Balık Kurumu başlatmıştır. Yeni bir usulü geliştireceğiz diye Kurumun «Arar» gemisi karasularımızda ilk trol avına öncülük etmiş, daha sonra da bu usulün balık neslini nasıl kısa zamanda kurutacağını anlatan Et ve Balık Kurumu bu usulden vazgeçti. Vazgeçti ama, kısa ve kolay yollardan para kazanmak hırsısları trol çeteleri bu cazip usulü çoktan öğrenmişlerdi. O gün, bugün trolcülük devam etmektedir ve balık üretiminin düşmesinde en önemli âmîl olmuştur.

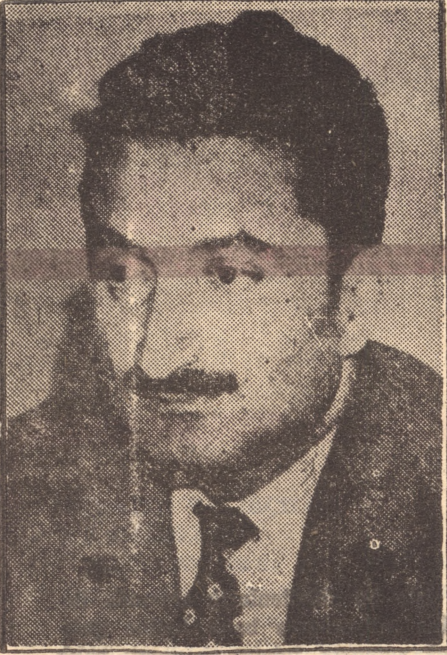
Esasen Abdülhamid'in hazırlattığı ve 18 Aralık 1882'de çıkarılan Zabıta-ı Saydiye nizamnamesinin 29. maddesi gereğince «Dipten sürme ile balık avlamak yasaktır.»

Fakat bu yasak Karadeniz'in 3 mil açığından itibaren tatbik edilmez. Bunu fırsat bilen trolcüler; «Biz sadece Karadeniz'de ve 3 mil açıktan avlanacağız» bahanesiyle trol takımlarıyla teknelerini donatırlar. Gece-leri yasak olmasına rağmen Marmara'da ve İzmit Körfezinde denizin dibini kazımaya devam ederler. Daha az masraf ve az zahmetle, daha fazla balık avcılığına yarayan bu usul, bugün de tatbik edilir ve karasularımızda balık neslini mahveder. Elllerinde Yunus avlamak için verilen ruhsatlı tüfeklerle deniz korsanlığı yapan bu vurguncular âdetâ Balıkçılar Cemiyeti ve daha önce bahsettiğimiz araçlarla işbirliği halinde denizlerimizi sömürürler. Yıllardır bu vurgun ve soygunlara hükümetler seyirci kalırlar ve bu felâkete göz yumarlar.

Görülüyor ki, yakın istikbalde balıkçılığımızı tehdit eden büyük tehlike trolcülüktür. Fakat ondan da büyük felâket olan hükümetlerin, mes'ul makamları işgal eden beylerin ihmal ve gafletleridir.

Denizlerimizde balık neslini tüketen bu trolcülük vurgunculuğuna mani olmak ve balıkçılığımızı 3 — 5 fırsatçı çetenin yemi olmaktan kurtarmak zamanı çoktan gelmiş ve geçmiştir. Türk balıkçılığı, milletin zıdırabını duyan, millî servetin yok oluşundan endişe eden mes'ullerden acil tedbirler bekliyor.

(1) Devlet İstatistik Enstitüsü Yayınları, 1969.

Ecevit'in Türk-İş'teki Oyunu CHP'ye Ne Getirecek?

31 Temmuz 1952 de kurulan ve kendisine bağlı 35 sendika ile birlik te 1 milyon işçiyi bünyesinde barındıran TÜRK-İŞ, bugün Türk siyasi hayatını, daha doğrusu Türkiye'nin geleceğini büyük ölçüde etkileyecek çok önemli hadiselerle geze bulunmaktadır.

TÜRK-İŞ NİÇİN PARÇALANMAK İSTENİYOR

Her geçen gün büyük bir himayesizlik ve perişanlık içinde sayıları çoğalmakta olan işçilerimiz, bir kuvvet olmaya başladıkları andan itibaren politikacıların boy hedefi haline gelmişlerdir. İşte ilk olarak kurulan ve güçlü bir sendika olan Türk-İş bu sebepten politikaya karışmak ve partilerüstü bir siyaset takip etmek prensibini benimsemiştir. Tam bir millîlik arzetmese bile işçimiz kısmen de olsa politikanın çirkef bataklığına bulaştırılmamıştır. Ne var ki, komünist hareketin temel dayanağı kabul edilen işçiyi bu gaye için kullanmak üzere 1967 lerde DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) kuruluyordu. 16 Haziran «Kızıl Salı» hadiselerinde tam bir ihtilâl provası ile sokağa itilen masum işçinin tahrik edilmesi neticesi sokaklarda dökülen kardeş kanları hatırlanacak olunursa işçimize oynanan oyun daha iyi anlaşılacaktır. Fakat bu hadisenin devamında ilân edilen Sıkıyönetim devresinden de istifade ile işimiz komünizm için nasıl bir kör alet olarak kullanılmak ta olduğunu farketmiş ve DİSK'ten büyük çözümler başlamıştı. Artık işçiyi kendi bünyesi etrafında toplamaya imkânı kaybolan DİSK, Türkiye'nin en büyük işçi sendikası olan TÜRK-İŞ'e kanca attı. Zira Türk-İş kozmopolit bir yönetici kadrosunun elinde idi. Netice itibarıyla o da işçimizin alın terini istismar ediyordu. Artık DİSK için yapılacak iş TÜRK-İŞ'i içten çökertmek olacaktır.

Bunun için Ocak 1971'de yapılan Türk-İş Yönetim kurulu toplantısının arefesinde, Genel-İş Sendikası Başkanı ve TİP Eminönü ilçesine kayıtlı Abdullah Bağtürk ile Türk-İş'e bağlı 3 CHP li sendikacı «Dörtler Tasarısı» diye bir rapor hazırladılar. Bu raporda Türk-İş'in aktif politikaya katılması isteniyor ve hattâ CHP saf larında yer alması tavsiye olunarak, sola kayması gerektiğine işaret edi-

— CHP içindeki değişiklikler Ecevit'i bir parti kurmaya doğru sevk etmektedir. İlk hareket olarak Türk-İş içindeki 12 sendikacının «Sosyal Demokrat Düzen» sloganıyla işe başlamışlardır. Anayasa değişikliğinde de seni fazla çıktığına göre, bazı çevrelerin ümidini tatmin etmek istediği seziliyor. Bakalım İnönü ne yapacak?

liyordu.

Fakat bu plân da tutmadı. Rapor Türk-İş yönetim kurulunca reddedildi.

İşte herhalde ortam müsait bulunmuş olacak ki, «Dörtler Tasarısı» genişletilerek «12 ler tasarısı» haline getirilmiştir. Hem tasarı bu defa «Sosyal Demokrat Düzen» için verilmekte...

12 Sendika ve Federasyon yöneticisi tarafından, 8 Temmuz 1971 Perşembe günü toplanan Türk-İş Yönetim kuruluna sunulmak üzere hazırlanan ve reddedilen bu rapora Genel-İş, Yol-İş, Türk Deniz Ulaş-İş, Petrol-İş, Dyf-İş, Türk Harp-İş, Ges-İş, T. Oley-İş, Besin-İş, Sağlık-İş, Tez Büro-İş ve Kristal-İş sendika ve federasyonlarının yöneticileri imza attı. Rapor Osman Nuri Koçtürk ve TÖS başkanlığı sırasındaki ağır sol faaliyetleri ile bilinen Şükrü Koç tarafından hazırlanmıştı. Raporda mahiyeti itibarıyla Sosyal Demokrat Düzen (1) istenmekte ve; «İktidar olmak, ya da iktidara ortaklık etmek bütün sosyal güçler gibi Türk işçi hareketinin hakkıdır. Bu hakkın kullanılabilmesi için bundan böyle sendikal faaliyetlerimizin ufkunu genişletmek, toplulumumuzun diğer kesimlerinde çalışan tabakalarla birlikte siyasal bir güç haline gelmek amacını benimsemeliyiz.»

İşçiden ve işçinin meselelerinden haberi olmayan CHP li sendikacılar tarafından verilen raporda görüldüğü gibi işçiyi alâkadar eden bir görüş yoktur. Gaye Sosyal Demokrat Düzenin (1) kurulması için işçiden istifade etmektir.

Türk-İş Genel Sekreteri Halil Tunç; rapor ile ilgili olarak; «Öğrenciler üzerinde oynanan oyun şimdi işçilere hazırlanıyor» demıştır. Gayesi Türk-İş'i «Dörtler Tasarısı» gibi içten parçalamak olan bu rapordaki oyunun farkedilmesi belki sevindiricidir ama, ne yazık ki geç kalmıştır. Zira...

SOSYAL DEMOKRAT DÜZEN . ORTANIN SOLU VE ECEVİTİN KURACAĞI PARTİ

Türk-İş yönetim kurulu sunulan her iki raporunda gayesi: Türk-İş'te huzursuzluk yaratmak ve buradan kopan sendikalara bağlı işçileri başka bir çatı altında toplamak. Bu çatı ne olabilir? Bu çatı şu an tarih ve

Bayrak Düşmanlığı

Modalaştırılıyor

Son günlerde Amerika'yı kısıp kavuran bir moda akımı dikkatleri üzerinde toplamaktadır.

Ben Şerebrini isimli yahudi bir iş adamı tarafından Los Angeles'te açtığı bir moda evinde «Bayrak modası» takdim edilmiş ve haddinden fazla rağbet görmüştür. Şerebrini bilhassa kadınlar için Amerikan bayrağından yapılmış bluz ve pantolonlardan binlerce satmıştır. Önce iflâsla karşı karşıya bulunan Şerebrini şimdi 40 dükkân ve 200 milyon liralık bir servete sahip olmuştur. Bilindiği gibi modaevleri beynelmül yahudiliğin üzerinde hassasiyetle durduğu ihanet yuvalarıdır. Nitekim Ben Şerebrini isimli yahudinin bu buluşu kısa zamanda yaygın hale getirilmiş ve birçok moda evi bu işin bayraktarlığına yapmaya başlamışlardır. Şüphadan ayakta kalmaya kadar bayrak mo-

dası hakim olmuştur. Avrupa'daki modacılar da bu işe katılmışlardır.

Mecmuamızın geçen sayısında Yahova Şahitlerinden bahsedilmişti. Yahova şahitlerinin bayrağı küçük düşürücü, iş-renc hareketlerinin de bulunduğu anlatılmıştı. Yahova şahitleri oynadıkları «Hair» piyesinde, piyesin oynanıldığı devletin bayrağına pisleniyordu. Yahova şahitlerinin bu faaliyetine şimdi beynelmül yahudiliğin diğer ajan yuvaları yardımcı oluyor. Yukarıda bahsedilen bayrak modası yahova şahitlerinin gayelerinden başka bir anlam taşımaz. Zira bugün moda mevzuu edilen Amerikan bayrağıdır, yarın Fransız ve öbür gün Türk bayrağı olmayacağını kim temin edebilir?

Fakat Türk Bayrağı üç-beş haysiyetsizce oyuncak olmaya caktır.

zifesiini yapan millî ordunun başını eadığı Marxist - Leninist ve hattâ Maoist hareketin tek ümidi haline gelen Ecevit'in kuracağı partidir. Zira CHP'nin şu günkü durumu tam bir keşmekeşlik arz etmektedir. Mao'nun taklitçisi Bülent Ecevit'in genel sekreterlikten istifası ile tamamen su yüzüne çıkan CHP işi huzursuzluk, aynen devam etmektedir. İnönü ile Ecevit'in takımı tamamen birbirleri ne cephe almıştır. Ve Ecevit bugün partiden grubuyla birlikte ayrılmıyorsa, bunun tek sebebi İnönü'nün ölümünü beklemiş olmasıdır. Ama şartlar elverirse (ki öyledir) Bülent Ecevit bu mesut neticeyi de beklemeyebilir. Büyük bir darbe yiyen sol hareketi derleyip toparlayacak, onu parti haline getirecek hiç bir bahatsız kalmadığına ve hava da böyle müsait olduğuna göre «Ortanın Solu» şampiyonu Ecevit'in fazla beklemesine lüzum da kalmamaktadır.

Gelelim şu «Sosyal Demokrat Düzen» (1) Sosyal Demokrat Düzen Komünist literatürde, komünizme geçiş tamin eden düzendir. Meselâ Rusya'da Kerenski hükümeti ve ha-

len Şili'deki Allende hükümeti bu çeşit bir düzenin temsilcileridir. Bu düzen sayesinde büyük bir işçi, köylü, öğretmen, memur ve halk kitlesi ortak cepheye alınarak komünizm için vasıta olarak kullanılır. Bu noktada, İslâm düşmanı Ecevit, dinine bağlı olan halkımıza kendi safına çekilemek için; «Ortanın Solu, Muhammed'in yolu» diyebilmekte, Komünist Çin'in kanlı gedi Mao'nun; «Toprak işleyenin, Su Kullanmanın» düsturunu da rahatça ilân edebilmektedir. Aşağıdaki sözler de Ecevit'in sözleridir.

«Aşırı sola karşı cezai tedbirler, cezai müeyyideler yasalarımızda fazlasıyla vardır. Bunların artırılması na razı olamayız. Tersine kısıtlanmasın, azaltılmasın isteriz.» (27.12.1969 CHP genel merkezindeki basın toplantısından.)

«Ben Marxizmden sadece metod i itibarıyla ayrışyorum.» «Toprak işgal leri devrimci bir harekettir, bizden tasvip görür.»

«Gene bir kıyam sağeiler... Komünistliğin ise din, aile, ahlak tanımadığını iddia etmektedirler.» (B. Ecevit, Ortanın Solu Şif: 31)

İşte Türk-İş parçalanmasıyla ortada kalan işçiyi kurulan olan Ecevit'in ortanın solu partisinin Sosyal Demokrat Nizamı.

Millî menfaatlerin öncüsü, Millî ekonominin temel taşı, gayri millî sermayenin vurgunlarını önleyici ve milletin hayat ideallerinin savunucusu «Millî Sendikalar» kurulduğu ve işçimizi ana sütü gibi helâl alın terinin müdafaa edildiği gün bu çatlak sesler duyulmayacaktır. O zamana kadar da CHP ve ortanın solu zihniyeti de elbette layık olduğu yeri bulacaktır.

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Millî Mücadelenin Temel Hedefi, Devletin Millîliğinin korunmasıdır

MİLLÎ MÜCADELENİN DEMOKRATİK VASFI

Bay Toker terleyerek, Millî Mücadele ile dünkü dostlarını bir çizgiye göstermeye çalışıyor. Yani şu Halk Kurtuluş Ordusuyla... Şimdi bunun cevabını görelim:

Yeniden Millî Mücadele, milletimizin gerçek kurtuluşunun ilk hedefini açıkça ortaya koymuştur. Bu hedef, Türk Milletinin tam iktidara gelmesi hedefidir. Ancak böylece beynelmilel Yahudiliğin, ekonomik, sosyal ve moral baskısının tesirleri yıkılabilir ve hürriyet ekonomik, sosyal ve moral özüne kavuşur. Türk Milletinin yücelme imkânı elde edilir.

Bu hususta Millî Mücadele ne demiş:

«Millî ızdırabın dinmesi, mağlûbiyetlerimizin son bulmasının ilk şartı, beynelmilel Yahudiliğin açık ve gizli hâkimiyetine son vermek üzere millet, millî kadroların öncülüğünde, demokratik yollarla iktidara geçmesinden başka değildir.

Hiçbir sosyal, siyasi ve iktisadî ıslâhat hareketi bir devlet politikası haline gelmedikçe, milletin kurtuluşundan bahsedemez. Bir hareket, milletin gücü ile iktidara geçmek ve hayatı ıslâh etmek hedefini sarıh olarak açıklamadıkça, başarı imkânından, daima mahrum demektir. İktidarı millileştirmek ve düzeni ıslâh etmek hedefini sarıh bir hedef haline getirmemiş hareket mağlûbiyetle yüz yüze demektir.

Bu hedef, hareketi, siyasi bir mücadelenin sevk ve idare edicisi haline getirir. Millî ızdırabı dindirmek gayesinde olan bir hareketin hedefi ekonomik şartları ıslâh, yahut ahlakî mükemmelleştirme gibi (siyasi iktidarı ele geçirme gibi bir hedef yanında) mevzî kalmağa mahkûm ve ancak devlet gücünün verimli iştiraki ile temin edilebilecek bir hedefi temel hedef sayamaz.» (2)

Peki, bu temel hedefe varmak için ne yapmalı? 1971'lerin Millî Mücadelesi nasıl olmalı?

«Hareketimiz her türlü gizlilik şaibesinden uzak olacak şekilde açık ve aleni olmalıdır. Hakkı bir inancı, hakkı bir programı milletin kurtuluşu için bayraklaştıran bir teşkilat, para karşılığı iftira satmakla geçinen ahlaksızların ve jurnalcilerin bulunduğu bir vasatta son derece açık ve aleni olmaya mecburdur. Millî hareketimiz şekli demokrasinin hürriyet kuruntılarının verdiği imkânlar içinde bile gelişecek bir iman gücündedir. Zira hakkı bir davanın ve halkın ızdırabının sahibi bulunuyoruz. Bir milletin kaderi localar, hücreler ve ihanet yuvalarında gizlenenlerin elinde değil, bizzat halkın gözü önünde ve onun desteğiyle güçlenen hakkı mücadele bayrağını yükselten hareketindir.

Biz binbir mani ile boğulmaya çalışılan, söz, fikir, toplama ve gösteri haklarını kullanacağız. Teşkilatımızın milletimize mücadelesinde rehber olmasını temin eden kültür çalışmaları konferanslar, toplantılar ve yürüyüşlerle mücadelemizi güçlendireceğiz. İşte kısaca mücadele metodumuz bu olacaktır. Her yerde, mahallede, köyde, atölyede, fabrikada, okulda millî ideallerin bayrağı yükselecek, millet birleşecek, teşkilatlanacak, halkın en kahraman evlâtları eğitilecek ve millet kendi kadrolarının rehberliğinde demokratik yollardan iktidara varacaktır. (4)

İşte, Türk milletinin gittikçe güçlenen mücadelesinin, demokratik karakteri bu kadar kesindir. Ve ilâhî kader Türk milletini eski büyüklük ve kudretine yeniden ulaşmayı mukadder kılmışsa, sizin gibi kaleşörlerin de zenginleştirdiği gayri millî cephe iflas etmeye mahkumdur! (4) Millî Mücadelede kadroların vazifeleri, Shf: 47. Aykut Edibali. MİLLÎ MÜCADELE DEMOKRATİK OLMALIDIR

Türkiye'nin özel şartlarına uygun millî mücadele şöyle yapılacaktır. Yoksa bay Toker'in, sağdan soldan devşirdiği, tahrife güya müsait pasajlar aktararak yakıştırdığı ve eski dostu hainlerin metoduna benzettiği şekilde değil.

«Hareketimizin askerî bir hareket olmayıp, politik bir hareket olduğu unutulmamalıdır. Türkiye'de güçlenerek yürümesi gereken millî mücadelenin demokratik ve politik bir mücadele olması gerektiği hatırdan çıkarılmamalıdır.

Bu izahlar ışığında yapılması gereken mücadelenin prensipleri şöylece hülfâ edilebilir:

(Millî mücadelenin 1 prensibi).

1. Hareket, halkın büyük çoğunluğuna dayanacaktır.

2. Bunu temin için, bütün anayasalarda mevcut olan fikir, kanaat, vicdan hürriyeti, teşkilatlanma ve telkin hürriyetlerinden istifade ile demokratik uyarma hareketi daha evvel gösterilen prensipleri dahilinde icra edilecektir.

3. Kitlenin uyandırılması için ne kadar gayret gösterilirse azdır.

4. Demokratik yoldan, milleti iktidara getirmek asıldır.» (3)

Şimdi bu sarıh prensipler karşısında hâlâ göz boyacılığı söker mi zannediyorsunuz, bay Damad-ı Şef? Prensiplerinize sadakatimizden, yazdığı yazı sebebiyle mahkemeye çekilince imzasını inkâr eden, dün öğdüğüne bugün söven seviye fakirleri inanabilir? Ancak bu konudaki söz henüz bitmedi. Dahası var. Ne demiş millî mücadele? Şunları demiş bay Toker?

Bay Toker, Millî Mücadelemizi, aynen eski düşmanları gibi çirkinleştirme yarışına çıkmış bulunuyor. Millî mücadelenin ilk düşmanlarının â-

ekonomik, dinî ve sosyal bir mücadeleye hedefi olmasından başka, yani ifade ettiği taktik özellikten ayrı olarak, aynı zamanda sosyal bir realitedir. Yani millî devlet hem bir hedef, hem de Türk toplumunun zaruri ilk merhalesidir.

DEVLET NASIL BİR

HEDEFTİR?

Millî mücadelemizin stratejik temellerinin dikkatle incelenmesi millî devlet hedefinin neden bir mücadeleye hedefi olduğunu ortaya koyar. Yüzbinlerce şehidin kanı ile millîlik temelli atılan devletimiz, bugün görülmemiş ölçüde emperyalist sistemlerin baskısı altına düşmüştür. İşte bu yüzden ki, Türkiye'ye geri bir tarım ülkesidir. Bu yüzden ülkemiz beynelmilel maliyenin sağladığı açık bir pazardır. İşte bu yüzden millî kültür alay mevzuudur. Örfümüz hakaret konusudur. Milyonlarca şehidimizin uğrunda şehid olduğu dinimiz politik ve kültürel baskı altındadır. İşte bu kudurganca baskı yüzündendir ki milletimiz yok oluşun uçurumuna doğru sürüklenmektedir.

Politikamız, ekonomimiz ve kültürümüz misli görülmemiş bir gayri millîlik kırıbağı altında inlediği içindir ki, politikamızı ekonomimizi ve

— Dönmenin gazetesinde yazdığı «Solda ve Sağda Vuruşanlar» tefrikası, harekete geçmesini beklediği makamlarda gereken tesiri yapmayınca Metin Toker şimdi de televizyona çıktı. Onu devlet televizyonuna hangi zihniyetin çıkardığını bilmiyoruz, fakat bizim için, mali imkânlarımızın kâfi gelmeyeceği bir reklâmı yapması manasına gelen bu tür bir faaliyet Anadolu turnesinde de yapacağını ümit ederiz. Resim, televizyonda gösterdiği v milletin ordu hakkındaki düşüncesini yansıttığına inandığımız, «Yasasın Ordumuz» manşetli mecmua kapağı görülüyor.

ker... Patronlu, kaleşörle ve şefli bir trio... Şimdi biz, bay İnönü'yü birç partisi, bay İpekçi'yi Yahudi vicdanı ve bay damadı da viski kadehi ile başbaşa bırakarak, tahrif edilen gerçeği gözler önüne serelim. Millî Mücadele aylarca önce, hedefini nasıl ilân ediyormuş, ona bakalım:

Devletin Millîliği Korunacaktır

MİLLÎ DEVLET, SADECE BİR MÜCADELE HEDEFİ DEĞİLDİR

Ancak, millî devlet hedefi; Türkiye'nin buhrandan kurtuluş mücadelesinde, ülkemizdeki kuvvet birliğinin zaruri olarak gösterdiği politik,

kültürümüzü gerçekten hür hale getirecek Millî Devlet, bütün millî kuvvetlerin ve milletin ilk ve vazgeçilmez mücadele hedefi olmaktadır. Ancak yukarıda belirttiğimiz gibi, Millî Devlet hedefi, sadece millî kuvvetlerin bir özetinden ibaret de değildir. Millî devlet hedefi, aynı zamanda toplumların tarihinde, bir toplumun millet olma haysiyetine eriştiği mesut anda, toplumun yaşayış şeklidir. Eğer yeryüzünün belli bir parçasında, ilâhî kader bir topluluğa millet olma imtiyazını vermişse, o topluluğun millet olma vasfı kadar, millî bir devlet sahibi olması da kesin bir zarurettir. (Devamı Var)

(2) Millî Mücadelede Kadroların Vazifeleri, S: 23.

(3) Millî Mücadelede Kadroların Vazifeleri, S: 108-109.

Allah (C.C.) Muhammed (S.A.S.)'i Kur'an-ı Kerim ile gönderdi. Kur'anın fesahat ve belâğatı karşısında bütün edipler sustu. Şairlerin dili tutuldu. Kâ'beye asılan bütün kasideleri, sahipleri, utançlarından alıp götürdüler. Kur'anın, beşer gücünün üstünde olduğunu herkes kabul etti. İnsaf sahipleri, bununla, peygamberin doğruluğuna delil getiriyor, Kur'anın Allah kelâmı olduğuna inanıyor ve müslüman oluyorlardı. İnad edenlerle hased edenlerle; öfkelerinden, fir'avn gibi, küfr üzere geberip gidiyorlardı. Kur'an-ı Kerim bunların hepsine meydan okuyordu:

«(Habibim)de ki: Andolsun, İsa ve cin şu Kur'anın benzerini (meydana) getirmek için bir araya toplansa, yekdiğlerine yardımcı da olsalar, yine onun benzerini getiremezler.» (35).

Bu çağrı karşısında kudretsiz kalan ve fikrî münazaradan kaçınan kâfirler ve hâsidler işi zorbalığa döküyorlar, iftira atıyorlar ve kılınca salıvoladı.

Hülasa; bütün peygambelere, Allah (C.C.) çeşitli mucizeler vermiş ve bu mucizelerle peykamberlerinin mübüvvetlerini ve doğruluklarını tasdik etmiştir.

KERÂMET (36)

Kerâmet; peygamberlik iddiasında bulunmayan, fakat dinin bütün hükümleriyle temamiyle emel eden, sâlih kimselerden zuhur eden harikalar. Bu harikalar, o sâlih mü'minlerin, velîlik mertebesine erişmiş olduklarını gösterir.

İRHASAT

İrhasat; peygamber olacak kimselerde, peygamberlik gelmezden önce görülen ve mübüvvetin temellerini kuvvetlendiren harikalar. Hz. İsa'nın besikte iken konuşması ve Hz. Muhammed'i daima bir bulutun takip etmesi bu kabildendir.

MEUNET

Meunet; amelleri ve ahlâkı güzel olan bazı mü'minlerde, bir iddiaya dayanmadan zuhur eden harikalardır. Bazı mü'minlerin büyük sıkıntı ve musibetlerden kurtulmaları, kolaylıkla maişet tedarik etmeleri, büyük bir tehlikeyi kolayca atlatabilmeleri gibi haller; Allah'ı (C.C.), bu kullarına bir lutfu ve yardımını. Lisânımızdaki, «Kul bunalmayınca, Hızır yetişmez» sözü meuneti hatırlatır.

İHÂNET

İhânet; küfrü ve isyânı açık olan kimsenin elinden, kendi isteğinin hilafına, zuhur eden harikadır. Müseylemetü'l-Kezzab gibi bu hain peygamberlik iddiasında bulunmuştu. Mucize olsun diye, suyu az olan bir kuyuya suyunun çoğalması için tükürmüş, fakat kuyunun mevcut suyu da kurumuştur. Allah (C.C.), bu kimseyi iddiasında yalancı çıkartmak ve alçaltmak için onun arzusunun aksine bu harikayı yaratmıştır. Bu hale, aynı zamanda, «Hızlân» da denir.

İSTİDRAC

İstidrac; küfrü ve isyânı açık olan kimselerin elinden, kendi arzularına muvafık olarak, zuhur eden harikalardır. Seytanın kıyamete kadar kendisine müsaade edilmesi için yaptığı duanın kabul edilmesi, Fir'avn'ın 400 sene gibi uzun yıllar yaşayıp baş ağrısı bile görmemesi, Nemrut ve benzerlerinin uzun seneler yeryüzünde saltanat kurup arzu ve emellerine erişmeleri ve bütün dünya nimetlerine kavuşmaları hep bu kimseler için birer istidraktır. Bu hususta Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

(Devamı Var)

(35) El-İsrâ' Sûresi, âyet. 88.

(36) Harikalar hakkında daha geniş malumat için bkz:

Tefsirü Kebîr. C. IV, s. 478, 479

Şehrü Mekâsîd. C. II, s. 171.

Şehrü Mevâkıf. C. II, s. 423, 424.

El-Hüsni'l-Hamîde il Muhâfazatı Akâidi'l-İslâmiyye.

s. 80, 87.

Yukarıdaki aynı ilmi ifadeleri değişik ilim adamlarının kitaplarında bulmak mümkündür. Rasim Adasal Klinik psikiatri (Ruh Hastalıkları) adlı eserinin 10. sayfasının birinci satırında «zekâ fakülteleri sislenir» diye yazar.

«Bu irade zaafından başka dikkat kusurları, hafif hafıza bozuklukları da başlar. Büyük düşünceyi isteyen kafa işlerini beceremez. Yapıcı olmak hassalarını kaybeder. Bu zekâ çöküntüleri sonunda ahlâk düşüklükleri de başlar. Eskisi kadar ahlâk kaidelerine aldırılmaz olur. Cinsi hayat sapıklıkları, iş hayatında laubalilikler, çalışmadan kaçış, vziye mesuliyetinin kalkması görülür. Sakaları bile hududunu aşmış, sertliğe ve kabalığa kaçmış- tır.» (19)

Alkolün zihni açtığı söyleyenlere, bu ilmi deliller karşısında okuyucunun cevap vermesini dileriz.

ALKOL İSTAH ACICI BİR MADDE MİDİR? AZ MİKTARDA DA OLSA İSTAH ACMAK İÇİN KULLANILABİLİR Mİ?

«Yalnız alkol içilerek yaşamaz. Her ne kadar alkol alan bir kimse kendisini tok hisseder ve yemek aramazsa bu hakikî tokluk manasına gelmez. Bu yüzden gıdasız kalan alkol hastalarının vitamensizlik başta olmak üzere çeşitli rahatsızlıklar meydana gelir.»

«O halde alkol bir gıda değildir.» (20)

«İçki içenler istahı olmayanlara biraz şarap veya rakı içmelerini tavsiye ederler. Bir kimsenin istahı yoksa muhakkak bir sebebi vardır. Sebebini bulmadan istah açılın diye bir kimsenin alkol alması fayda yerine büyük zararlar doğurabilir.»

«O halde istah ilacı da değildir.» (21)

Her ne kadar alkol mide salgısını artırır da, bu salgının hazmı kolaylaştırıcı etkisi yoktur. Çünkü enzim aktivitesi düşüktür.

«Mukozaya (midenin iç yüzüne) alkolün temasından uyanan bir refleks ile husule gelen bu salgı, normal insanda HCI (Hidroklorik asitler)den zengindir, fakat enzim aktivitesi düşüktür. Diğer taraftan alkol konsantrasyonlarda bile alkol, pepsin ve tripsini inaktif (tesirsiz hale) eder. Kronik alkolizm'de ekseriya aklorhidri bir gastrit (mide iltihabı) görülür.» (22)

Önceleri mide asiditesini artıran alkol bir müddet sonra asiditeyi de azalttığından asitsiz bir mide iltihabının meydana gelmesine sebep oluyor.

Avrıca yalnız mide asiditesinin artması, mide ülserinin baş sebebi. Alkolün yaptığı bu tesirlerin avrısını, bugün pıvasada bulunan meşrubatların (koka-kola, pepsi kola, fruko, birçok

millet bünyesini
cürüten zehir

ALKOL

gazozlar... vs.) birçoğu aynısını yapar.

Artık bugün için alkol az miktarda bile olsa iştah açıcı olarak kullanılmaz. Onun yerine kalorisi ve aktivitesi ondan daha çok, zararı ise ondan çok daha az maddeler bulunmuştur.

Alkolün böyle bir özelliğinin olduğunu iddia etmek gülünçtür. İlmî inkârdır. Bu son cümle ise gericiye işaret. Çünkü alkolün iştah açıcı olarak kullanılması söyleyenler ve tavsiye edenler, biraz sonra delilleriyle göreceğimiz gibi sion emperyalistleridir. Onlar ki insanlığı asırlarca önce yaşamış, insan fıtratına ve ilmin kanunlarına uymadığı için ismi cismi silinmiş bir gerici medeniyete götürmek istemektedirler. Bu medeniyette, her türlü rezilliğin işlendiği sapık Yunan medeniyeti ile Saduki. Essenî gibi Yahudi kabilelerinin yaşayışları. İşte onların istediği bu nizamdır. O zamanki nizamın bugünkü adı ise emperyalist ve yaşayış itibarıyla gerici Avrupa medeniyetinden doğmuş komünist nizamıdır. Kapitalist faşist, nizamlarda bundan farklı değildir. Zira aynı akidenin, aynı kültürün değişik tezahürleridir. Temel itibarıyla hepsi de Yahudi-Yunan (Judeo-Grek) menseldir. Tarihen ve ilmen sabittir ki Judeo-Grek kültür emperyalist ideolojilerin anasıdır. İnsanlığa hayvanî bir yaşayışın örneğini hedive etmiş, insanı aşağılaştırmıştır. Böyle bir vasatta yetişen Aristo, Eflâton gibi sözde büyük felsefeciler, eserlerinde kendi homoseksüelliğini vazacak bundan zevk alacak kadar aşağılanmışlardır.

Eski Yunanda ve Roma'da icki tanrılaştırılmıştır. Yunanlılarda icki tanrısının ismi «DİONİSOS». Roma'da ise «BACCUS» idi.

(Devamı Var)

(19) PSİKIATRİ : Ord. Dr. İhsan Sükrü Akel Shf: 89

(20) 14 numaralı vesikada adı geçen eser Shf: 16

(21) 14 numaralı vesikada adı geçen eser Shf: 16

(22) 18 numaralı vesikada adı geçen eser Shf: 37

(23) PSİKIATRİ : Rrd. Prof. Dr. İhsan Sükrü Akel Shf: 97

(24) SİYONİZMİN PROTOKOLLERİ : Altıncı fasıl.

(25) SİYONİZMİN PROTOKOLLERİ : Onüçüncü fasıl.

(26) KLİNİK PSİKIATRİ : Prof. Dr. Rasim Adasal Shf: 107

3 Temmuz 1971 tarihi Nasreddin Hoca'nın 697. ölüm yıldönümü olarak geçtiğimiz hafta kutlanmıştır. Hafta içerisinde çeşitli şenlikler düzenlenmiş, Nasreddin Hoca'nın fıkralarından bir kısmı tekrar yaşatılmıştır.

TARİH İÇİNDE NASREDDİN HOCA

1971 yılının hocanın 697. ölüm yılı olarak kabulü, onun 1274 yılında öldüğü fikrine dayanır. Gerçekte ise Nasreddin Hoca'nın yaşadığı tarih hatta devir hakkında ihtilafa düğülmüştür. Onu 13. 14. hatta 15. yüzyılda yaşamış olarak gösterenler bulunmaktadır.

Onun hayatı hakkında çok şeyler

Nasreddin Hocayı Yeniden Değerlendirelim

söylemiştir. Bunları Prof. Dr. Melahat Özgü şöyle özetlemektedir: «Fuat Köprülü, Nasreddin Hoca'nın Selçukluların Alaeddin'i ile çağdaş olduğunu söylemiştir. Almanya'da da Paul Horn, daha 1900 yılında, Nasreddin Hoca'nın Alaeddinle yakınlığına işaret etmiş, bulunuyordu. Ama Köprülü tezini, şu delillere dayandı:

1 — Akşehir'de Nasreddin'in mezarı üzerindeki kitabeye. Burada yıl 386 rakamıyla gösteriliyordu. Bu sayı tersine olduğunda Hoca'nın 683 (1284) yılın da öldüğü ortaya çıkıyordu.

2 — İki güvenilir vakfiye gösteriyordu. Köprülü: 655 (1257) ile 665 (1266) tarihli vakfiyelerde Nasreddin Hoca, bir kadı önünde şahitlik etmiş.

3 — Bir zamanlar Sivrihisar

müftüsü olan Hasan Efendinin aşağı yukarı 45 yaşlarında, Mecmua-i Maarifde, Nasreddin hakkında verdiği bilgide, onun Selçuklular çağında yaşadığına, delildir.

Bu delillere göre öğrendik ki, Nasreddin Hoca, Sivrihisar'a yakın Horto Köyünde 605 (1208/9) yılında doğmuş, orada babasından verasetle imam payesini almış, 635 (1237/8) yılında da Akşehir'e yerleşmiş, burada 683'te ölmüş. (İlgaz, yıl 4, Sayı 47).

Nasreddin Hoca'nın hayatı hakkında genel olarak söylenenler bunlar. Bunun dışında yaşadığı tarih ve karıştığı insanlar hakkında çok çeşitli iddialar var. Hatta onun hiç yaşamadığını söyleyenler bile mevcut. Bütün bu iddialar bir tarafa, asur-

Sayfayı çeviriniz.

Kahve Döven ve «Hink» Diyen

Nasrettin Hoca kadılık yaptığı sırada, bir gün karşısına iki kişi gelir. Tabii biri davacı, biri davalı...

Davacı ne kadar açığız ve cerbezeli görünüyorsa, diğeri aksine o kadar saf...

Davacı söze başlar:

— Kadı Efendi! Bu adam bir kahveci dükkânında kahve dövüyordu. Ben de karşısına geçtim. O, havana elini her indirirte «hink! hink!» diyerek kendisine kuvvet verdim. Akşam oldu. Dükkân sahibinden kahveyi dövme ücretini aldı. Yanına yaklaşıp bana hakkımı vermesini söyledim. Oralı bile olmadı. Evet, kahveyi o dövdü ama, ben de ona durmadan kuvvet verdim. Bu ücrette benim de hakkım yok mu? (O devirlerde kahve, değirmeni olmadığı için havanda dövülüyordu.)

Nasrettin Hoca davalıya döner:

— Sen ne dersin bu iddiaya? diye sorar.

Saf bir adam olan davalı:

— Evet, ben kahveyi döverken o da karşısına geçip «hink! hink!» dedi ama, bunu kendisinden ben istemedim ki... Kendi yaptı... Yorulan, terleyen benim. Şimdi durup dururken beni, kendisine para vereyim diye zorluyor.

Nasrettin Hoca kahve dövücüsüne:

— Bu iş için kaç para aldınsa onu ver bana, der. Adam kesesini çıkarıp verir.

Hoca önündeki tahtaya paraları birer birer atmağa başlar. Paralar bir birine ve tahtaya çarptıkça ses çıkarır. Sonunda kahve dövücüyü döner:

— Sen al bu paraları! Bunlar senin hakkındır! der.

Adam sevinerek paraları alırken Hoca davalıya döner:

— Sen de duyduğun sesleri al, bu da senin hakkındır. Kahve dövülürken «hink» diyen ancak «paranın sesi» alır.

Burada adil bir mahkeme misali görüyoruz. Bugün milletimizle, Beynelmillel Yahudiliği böyle bir adil mahkeme huzuruna çıkarmamız gerekmektedir. Bir tarafta milletimiz çalışmakta, terlemekte, yorulmakta, öbür tarafta yahudilik «hink» çekmek şöyle dursun milletimizin çalışmasını durdurmak için gayret göstermekte. Halbuki her sene milli servetimizin yarısını alıyor. Adil bir mahkeme, milletimize dönerek:

— Sen şu alınterinin karşılığı olan paraları al. Ve çalışmaya devam et. Beynelmillel Yahudiliğe de:

— Sen bu millet çalışırken «hink» bile çekmediğin, bilakis engellemeğe çalıştığın için paraların seni bile duymağa hakkın yoktur. Şimdiye kadar İsrail'e ne kadar para kaçırmışsan hepsini geri getir ve bu millete teslim et. Ayrıca her gün ihanet planları hazırladığın için def ol git!

Et Nerde Kedi Nerde?

Hocanın canı bir gün et yemeği ister... Paraya kıyar, iki kilo et alarak eve bırakır ve karısına akşama bunu pişirmesini söyler...

Hoca akşama yiyeceği et yemeğini düşünerek öğle yemeği bile yemez. Fakat o gün eve beklenmeyen ve Nasrettin Hoca'nın sevmediği misafirler gelir. Kadıncağız ne yapsın? Misafirlere Hoca'nın getirdiği eti pişirir ve ikram eder.

Nasrettin Hoca akşam üzeri, eve gelip de karnı zil çalarak sofraya oturunca, karısı önüne sade suda pişmiş bulgur pilavı sürer.

Hoca tabii hem bozulur, hem de şaşırır:

— Et yemeği nerede? diye sorar.

Kadın, bunu kocasının hiç de sevmediği misafirlere yedirmiş olduğunu söylemekten çekindiği için:

— Kedi yedi! cevabını verir.

O zaman Hoca, odanın bir köşesinde yatmakta olan kediyi alır, kan tıra vurur. Kedi tam iki kilo gelir:

— Bak kedi tam iki kilo çekiyor, der. Sana da iki kilo et bırakmıştım. Eğer bu iki kilo çeken, kedi ise et nerede? Yok, eğer tarttığım et ise kedi nerede?

Hocanın bu fıkrasını okuyunca ister istemez politikacıların bazı beyanlarını hatırlamamak elde değil. Türkiye'deki politikacılar diyor ki:

— Bu sene şu kadar mahsul üretildi. Şu kadar döviz sağlandı. Şu

kadar işçi çalıştı v.s. Bu politikacıya deseniz ki, «Peki bu milli servet nerelere harcandı, kim harcadı?» O size hemen diyecek ki, «millet için harcandı. Millet yedi.»

Bu cevap karşısında insanın, hemen, şu milleti alıp tartması aklına geliyor. Zira bu kadar milli servet; gerçekten millet için harcaması bu millet daha zinde, daha müreffeh bir millet olur. Halbuki bir evvelki sene ile bir sonraki sene arasında pek bir fark yok. Olsa bile bu fark müspet yönde değil, menfi yönde.

Şu halde şu soru insanın aklını mecburen kuralıyor. Türkiye'de istenmeyen misafirler kimdir? Milli servetin yüzde ellisini millet harcamasına meydan vermeden midesine indirenlere kimdir? Bu sorunun doğru cevabı Türkiye'de pek çok şeyi değiştirecektir.

Kavga Nasıl Çıkar

Nasrettin Hoca'nın çocukken oturduğu mahallede gövdesi çok düz dalaları çok yüksekte çok uzun bir kavak ağacı varmış. Mahalle çocukları hep bu ağaca tırmanmak isterler, fakat bir türlü çıkamazlarmış.

Bir gün Nasrettin, mahalle arkadaşları ile yine kavak ağacının altında buluşmuşlar... Bir kaç tırmanmak istemiş, ana yarıya varmadan inmek zorunda kalmış. Hiç kimsenin

bu ağaca çıkamayacağını söyleşmeğe başlamışlar. O zaman Nasrettin:

— Ben bu ağaca çıkabilirim, demiş.

Bütün arkadaşları birden:

— Çıkamazsın! diye tutturmuşlar.

Nasrettin:

— Pekala, bahse girelim! demiş. Hemen razı olmuşlar.

Nasrettin:

— Haydi bakalım, demiş. Şimdi

bana uzun bir merdiven bulup getirin de ağaca çıkayım.

Arkadaşları :

— Ne merdiveni? Öyle şey olur mu?

— Merdiven olursa ağaca herkes çıkar.

— Bahse girerken merdiven olacak diye bir şart yoktu...

Hazır cevap Nasrettin hiç oralı bile olmaması ve:

— Bahse girerken merdiven olacak diye bir şart yoktu da, merdiven olmayacak diye bir şart var mıydı? Bu iş böyle olur işte.

Hocanın bu hareketi siyaset adam

larımızı iyiden iyiye düşündürmellidir. Mahalle çocuklarının kavağa çıkmak için cilla da tırmanmak suretiyle çıkmayı kafaya koydukları gibi bugünün siyaset adamları da birşeyler söylüyorlar, fakat cilla da gayri milli, köhnemiş metodlardan hareket etmeyi kafalarına koymuşlar ve bunun dışında bir şey düşünmek istemiyorlar. Bu gayri milli yollar tasfiye edildiğini müddetçe değil 2359 senede, 3000 senede de refah ve huzura kavuşamayız. İnadi bırakıp, ağaca merdiven dayayarak çıkalım. Yani milletimizin hayatını milletin idalleriyle tanzim edelim.

lardan beri milletimizin kültüründe ki yeri nazarı itibarı alınırsa, Nasreddin hocanın yaşayıp yaşamaması mühim değildir. O hiç yaşamamış olsa bile milli kültür onu milletin tarihi arasına naksetmiştir. Tıpkı Dede Korkut gibi...

MİLLİ KÜLTÜR İÇİNDE NASREDDİN HOCANIN DEĞERİ

Millî kültürümüz içinde Nasreddin Hoca'ya mütesna bir yer ayırmak icab etmektedir. Nasıl ki tarihimiz içinde tarihçiler vardır, şairler vardır, kıymetli edibler vardır, mimarlar vardır... Tıpkı onlar gibi milletin kültürünün aktarıcısı ve zekasının süzülüp çıkan mizahın, nüktenin fıkranın üstadı bir Nasreddin Hoca vardır.

Millî kültür içindeki yerinden ayrı olarak milletlerin hayatında oynadığı rol bakımından da mizah önemli bir yer işgal eder. Belki dün Nasreddin Hoca'nın fıkraları, gülmek - eğlenmek - hoşça vakit geçirmek için söyleniyordu.

Psikolojik harbin, en kızılskın bir şekilde devam ettiği bu günde mizah çeşitli isimler altında bir harp vasıtası olarak kullanılmaktadır. Dünyaya milletleri bugün sıcak savaş yerlerine, propaganda savaşını sürdürmektedirler. Sıcak savaştan önce, psikolojik harpte muvaffak olmak, milletler için ilk prensip haline gelmiştir.

Düşmanları gülünç hale getirmenin vasıtası olarak kullanılan ve adı na karikatür denen bugünün fıkrası, bir makaleden bazen daha tesirli olmaktadır. Yıllar yılı düşmanlarımız milletimizin inançlarını gülünç hale getirmek ve aydınların gözünde küçültmek için aynı haince taktiği uygulamışlardır. Hâlâ beynelmilel millet düşmanlarının içimizdeki ajanları aynı haince taktikle milletin inançlarıyla alay etmektedir. Yahudi güdümlü basında, haham sakallı karikatüristlerin çizdiği çember sakallı, kazma dişli imam ve hoca tipi milletin inançlarına karşı girişilmiş ve hedef olarak hocayı seçmiş bir taarruzdur. Devlet başkanları da dahil bugün bütün müesseseler karikatür ve mizaha konu olmaktadır.

Nasreddin Hocayı bu açıdan değerlendirmek, yeniden araştırmaya ve değerlendirmeye tabi tutulmasının gereği daha açıkça ortaya çıkmış olur. Nasreddin Hoca'nın hikâyeleri, bu zaviyeden bakılırsa daha çok meseleye ışık tutacaktır.

NASREDDİN HOCAYI İSTİSMAR

Bilinmesi gereken diğer bir husus da Nasreddin Hoca'nın çeşitli gruplarca istismar edildiği hususudur. Nasreddin Hoca'nın kitleler içindeki tesirini iyi bilen şer cereyanlar, kendi sapık görüşlerini ona mal etmenin yollarını aramışlardır. Mesela pek çok bektâşî düzmesi sanki Hoca tarafından söylenmiş gibi, kitaplar içine geçmiştir. Halbuki Hoca hakkındaki bütün eserler onun bir sünnî müslüman olduğunda müteffiktirler. Bir kısmı da onu kitlelere kötü yolları telkin eden bir ferd olarak takdim etmenin yollarını aramışlardır. **YAPILMASI GEREKEN**

Bütün bu istismar faaliyetlerini önlemek için, gerçek ilim adamlarından teşekkül eden bir kurulun, Nasreddin Hocayı yeniden araştırması ve değerlendirmesi gerekir. Gençlik ve Spor Bakanı tarafından kurulacağı vaadedilen «Nasreddin Hoca Enstitüsü» bu bakımdan güzel bir teşebbüstür. Bu faaliyetin dejenere edilmemesini dileriz.

1000 Temel Eser Üzerine...

Türk Dil Kurumu Millî Kültür Düşmanlığı Yapmasın

1969 yılından itibaren neşrine başlanan ve bugüne kadar 66 tanesi çıkan «1000 Temel Eser» serisi komisyonunun görevine Millî Eğitim Bakanı Şinasi Orel tarafından son verilmiştir. Son verme sebebi olarak, Türk Dil Kurumu'nun hazırladığı bir rapor gösterilmiştir.

1000 Temel Eser hakkında mecmu amızın daha önceki sayılarında neşrettiğimiz yazıda, bu serinin millî kültürün ihya edilmesi için atılmış bir adım olduğunu belirtmiş ve böyle bir teşebbüsün gelişigüzel eserler neşretmesinin çok zararlı olacağını, henüz yaşayan insanların makalelerinin derlenip, sunulmasının «ayıp olacağını» söylemiştik. Gerçekten de 1000 Temel Eser içinde hiç de hoş olmayan eserler vardı. Ama o zaman sunu da belirtmeyi ihmal etmemiştik: Komünistler, kendi emellerine hizmet etmediği için 1000 Temel Eser Serisini durdurmak istemekteler. Buna da fırsat verilmemelidir.

Evet uzun bir müddetten beri 1000 Temel Eser hakkında söz basında bir kampanya açılmıştı. Fıkra yazarları, edebiyatçı geçinenler herhangi bir sanat değerinden yoksun birkaç hikâye ve roman düzenler, «1000 Temel Eserin karşı devrimci eserler neşrettiğini, ilerici eserlere yer vermediğini, Yaşar Kemal, Orhan Kemal, Fakir Baykurt, Kemal Bilbaşar, Aziz Nesin gibi büyük (!) hikâyeci ve romancıları yer vermediğini yazıp durmuşlardı. Herhalde İlhan Selçukların, Fakir Baykurtların, Orhan Kemallerin bir kaç eseri neşredilseydi. Marx'tan, Gorki'den Camus'den, Freud'den, Darwin'den birkaç eser neşredilseydi bizimkiler ses çıkarmayacaklardı. Ama 1000 Temel Eser içinde hepsi tasvip edilemeye bile, millî kültüre hizmet edecek birkaç eserin neşredilmesi bile bunları çılgına döndürmüştü. Uzun süren bir yıpratma kampanyasına giriştiler ve işte muvaffak olmuş buluyorlar. Kendi paralellerinde rapor verecek bir de kuruluş buldular. Yıl lardan beri Türkçeyi baltalamakla maruf, Türkçe yerine yudurma kelime icatçısı bir komisyon tarafından bulunan kelimeleri dil diye yutturmaya çalışan «Türk Dil Kurumu» Kurumunun verdiği raporu bir komüniste hazırlatsaydınız, o da bu şekilde hazırlayacaktı. Hazırlanan rapor da özetle şöyle denilmektedir:

«1— Bu dizide yer alan yapıtlar, ulusal temelden yoksun cılız ve öz-süz görülmüş, 2— Uygulamada, Atatürk ilkelerine, çağdaş uygarlığa ve bilimsel düşünceye karşıtlık bulunmuş, özellikle Atatürk ilkelerine temelde aykırı düşünceler Atatürk ve Kurtuluş Savaşını başaran şerefli insanlara dil uzatma, Cumhuriyet rejimini küçük düşürme, batıllaşmaya karşı çıkma ve 27 Mayıs düşmanlığı, yenilikçi Türk büyüklerine haksız saldırılar, değersiz kişilere övgüler, belli kişilerin kayırılması, Dil Devrimine saldırılar yapıldığı saptanmıştır.»

Rapor, 1000 Temel Eserin dayandığı düşünceyi de şöyle değerlendiyor: «Geriye dönük, ilkel ve duygusal bir milliyetçilik; Osmanlı düzenine hayranlık, devrimci kişi ve kurumları yıpratmak, demokrasiye ve temeli sayılan düşünce sistemine karşı, karşı devrimci düşünceyi sevimli göstermektir.» Yine raporda, yayınlanan kitaplarda yarım yüzyıl öncesini yansıtan eskimiş, karışık, yoz bir dil kullanıldığı da iddia edilmektedir.

Raporda bu minval üzere bir sürü malum lâflar sıralanmıştır.

Gerçekte, 1000 Temel Eser serisi, yukarıda sayılan ve olmadığı söylenen hususları bünyesinde toplamaktadır. Toplamaktadır ama bu bizim Türk Dil Kurumu komisyonu üyelerine kâfi gelmemektedir. Mesela, bu eserlerde M. Kemal, Marxist açıdan yorumlanmamıştır. Bu açıdan da yorumlanmayınca, artık onu devrimci sayabilir miyiz. Bugün devrimci olmak Marxist olmak demek değil midir?

Hem o elli yıl önceki dil de nedir? Bugün kullanılır mı o tılcıklar? Hepsî eskimıştır onların. Karışık. Yozdur. Kim söylerse söylesin. Hattâ çok savunduğumuz ve fikirlerimizle, niyetlerimizle maske yaptığımız, Atatürk bile mi?

Hem bu eserler, duygusal, romantik, geriye dönük, ilkel bir milliyetçiliği savunuyor, Osmanlıyı müdafaa ediyor. Peki o zaman, sormak lâzım bu komisyon üyelerine: Nasıl bir milliyetçilik istiyordunuz? Milliyetçi liğin manası mensubu bulunduğu milletin ideallerine bağlılık, onun ideolojisine sadık kalmak ise siz hangi milliyetçiliğin savunucusunuz? Değerlendirme ölçünüz nedir? Hem Osmanlıyı sevmek suç mudur? Türkiye'de Yunan dostluğu propagandistleri var, Rus dostluğunu, hattâ Rus uyduluğunu propaganda edenler var, neden onlara ses çıkarılmaz da, bu milletin asırlık tarihinin sahibi Osmanlıya sevgi duymak bile yadırganır. Suç sayılır? Hattâ cezalanmak istenir?

1000 Temel Eser içinde çıkan ve bugün edebiyattan anlayan herkesin büyük şair dediği Yahya Kemal'in «Aziz İstanbul»u mu, «Kendi Gök Kubbemiz»i mi, «Eğil Dağlar»ı mı

gerici fikirlerle doludur? Yoksa Faruk Nafiz'in «Han Duvarları» mı, «Dede Korkut Kitabı» mı, «Orhun Abideleri» mi, «Mevlid» mi, «Babur name» mi. İlkokul kitaplarında öğretilen «Oğuz Kağan Destanı» mı, «Aşık Paşaoğlu Tarihi» mi ve buna benzer eserler mi? Peyami Safa'nın romancılığına ve eserlerine bir ard niyet sahibi olmaksızın, itiraz edecek insan bulunur mu bilmiyoruz. Gerçekten de bir «Yalnızız»a, bir «Biz İnsanlar»a, bir «Matmazel Noralyanın Koltuğu»na itiraz edecek insanın, eğer roman bilgisinden yoksun değilse mutlaka ard niyet sahibi olması gerekir.

1000 Temel Eserin çıkan 66 tanesinin de kıymetli eserler olduğunu söylemiyoruz. Bu söylenemez de. İçinde gereksiz, hattâ zararlı olanlar bile var. Ama, bu böyle diye bütün seriyi çirkin ithamlara maruz bırakmak, en azından haksızlıktır. Ölçü eğer millî kültür ise, 1000 Temel Eserin tümü suçlanmamalıdır. Değil se?!

Kurulun içinde bulunan insanların gerekli kapasiteye sahip insanlar olmadığına dair iddiada da gerçek payları bulunabilir. Ama kıymetli ilim adamlarının bulunduğu da inkâr edilemez. Şimdi, verilen raporun, ne manaya geldiğini, yeni komisyon kurulduktan sonra daha iyi anlayacağız. Yeni komisyona doldurulacak adamlar, eğer o meşhur CHP nin «Klasikçilik» devrini hortlatacak cinsten olursa, bu, millet namına büyük kayıp olacaktır. Devlet eliyle, milletin evlâdına gayri millî kültürlerin telkinî yapılırsa bu affedilmez hatanın mesulü, şimdiki Millî Eğitim Bakanı olacaktır. Bu hataya düşmemesini dileriz. Komisyon değiştirilebilir. Fakat daha millete bağlı, karakterli, daha samimi insanlar getirilmek şartıyla. Bu millet, iktidarlar eliyle, en hızlı komünistleri yetiştiren okulların açıldığına şahit olmuş ve o devri bir daha gelmemesiye kapamıştır. Başka şekil altında yeniden çıkarılmasına da göz yumulamaz. Millî Eğitim Bakanının, hakkındaki şüpheleri izale etmesi icraatına bağlıdır.

San'at, İdeolojinin estetik hüviyet kazanmasıdır -

Fatih Sultan Mehmed Armağanına Katılan Hikâye erden

«Dönüm Noktası»

Salim Demirezen

Yüksek Öğr. Okulu
Çapa/İst

Beni hayata bir nokta bağladı. Ufacık, hanç eskilerin «metelik kadar» dedikleri bir nokta.

Çok geceler korkunç kabuslarla uyanıyordum. Uykularım yarım kesiliyor ve dalıp gidiyordum derinliklerine düşüncelerin. İzdırıp kokan dört duvarı, sağır yastığı ile evim modern bir hapishane gibiydi. Kendim ayrı, iç dünyam ayrı bir insan olmuştum. Sonsuz insan kalabalıklarında kendimi arıyordum. Fakat insanların çokluğunda eriyip kayboluyordum.

Kasımla, saçlarımın başladığı araya bir ağrı oturmıştı. Ağrı mı ağır. İnceden inceden başlıyordu. Aleme sabit gözlerle bakıyordum. Karmak, bir şeyler çıkarmak istiyordum. Kafamdan; ne idiği meçhul. Ve ağlamak geliyordu içimden uzun uzun, içli mi içli... Neden ve niçin ağladığımı bilmeden, ağlamak istiyordum. Ama bir türlü gözlerim bulutlanmıyordu. Daima bulutsuz gözlerim açık anlamsız ve boz nazarlarla bakıyordu. İçimde ilaç nazarı kabul etmeyen bir yara vardı. Derinden derinden burkuluyordu.

Artık kendi kendimi dinlemekten de nefret etmeğe başlamıştım. Ama başka çarem yoktu ki... Bazen kendimi uçsuz bucaksız göklerin ortasında hissediyordum. Sadece kumlar, ben ve gözlerim gibi açık ve mavi gökyüzü vardı. Göçlerimin ufkunda ışıltılı, serin vahalar uçuşurken; bitkin vücudumu bunaltıcı hava, yorgun ayaklarımı ise kızgın kum yakıyordu. Gözlerim bir görünüş, bir kaybolan serin su damlalarını arıyordu. Sonra yüzümden birkaç damla ter dökülüyor ince kumlara, tuzlu ve sıcak. Bazen okyanus ortasında batan bir gemiden kurtulan yalnız ben oluyordum.

Her tarafım engin deniz. Kollarımda kuvvet, gözlerimde fer kalmamış Martı seslerine aşına kulaklarım bir kaplumbağa hızıyla ilerleyen sessizlikten nefret etmekte. İlerlemeyen zaman, ağırlaşan hava ve inadına mavi sular beni yutacak gibi geliyordu. Gecem gündüzüm böyle bütün manasızlığı ve boşluğuyla devam ediyordu. Birbirinin aynı, ızdırıp yüklü günlerim üst üste yığılmaktaydı. Boşlukta tutunacak bir yer arıyor, bulamıyordum. Ebedilik içinde kendimi unutma çabasıyla bütün bunlar. Terki mümkün değil...

Bugün de diğer günlerimden farksız geç vakit, uykulu gözlerle yataktan kalktım. Üzerimde her zamanki kırgınlık, kafamda aynı yarışik düşünceler. İsteksiz isteksiz sisl ve nem

kokan sokağa çıktım. Kendimi her günküden daha bitkin hissediyordum. Karşı bataktanenin pis ve sıcak havası yüzüme çarptı. Gayri ihtiyari kafamda içerisi canlandı. Garanti nice hayatları söndüren «yeşil çuha» üzerindeydi bütün gözler. Küçücük, iki beyaz kemiğin cilvesine kader diyorlardı. Dedemin vasiyeti olmasa ben de mutlaka onlardan birisi olacaktım. Ama o ölüm döşeği, dedemin ak sakalı, gözlerimin önünden gitmiyor. Uzun ve kesik öksürüklerle kesilen efsunlu sesi kulaklarımda halâ çınlıyor. Kapıyı açar açmaz elinde ağaç asasıyla önüme dikilecekmiş gibi geliyor. Kafamda mazi yine canlandı ve hızla uzaklaştım uçurumun ta kenarından.

Yukarıdan köhne bir belediye otobüsü geliyordu. Bindim. Kafam başka yerlere, gözlerim bozuk asfalta takıldı. Otobüs nereye giderse gitsin, benim için hiç önemi yok. Nasıl olsa «İstanbul Üniversitesi» yazısının yanına aylardır yaklaşmıyordum. Beni bekleyen bir isim de yoktu.

Daldığım karışık düşünceler âlemin den biletçinin «son durak beyler!» sözüyle ayrıldım. Kalabalık beni de kapıya sürükledi. Zaten yağacağı belh olan yağmur inceden başlamıştı. Her zamanki gibi yağmura rağmen Gaiata Köprüsünde çok bekleyen vardı. Kalabalık başka başka yönlere hızla yanımdan uzaklaşıyordu.

Gözüm, gözleri zabıta memurunda, etrafı kollayan işportacılar takıldı kaldı. Kulakları seste, aynı monotonlukla konuşmağa devam ediyorlardı. Başlarından bir grup meraklı hiç eksik olmuyordu. Alışık hareketleriyle âdetâ robotlaşmış gibiydiler. «Önüme baksan olmaz mı hemşerim!» sözleriyle kendime geldim. Karşım da elinde simiti ısıtırken banada dik dik bakan bir hamal duruyordu. Ana dolu'nun ücra bir köşesinden gelmiş bu yağız delikanlıdan özür diledim. Yağmur biraz daha hızlanmıştı. Tam enayi ısıtılan yağmur dedikleri cinsten. Kimbilir kaçınıcı defa köprüden geçen ayaklar şimdi daha da hızlı hareket ediyordu. Önce işportacıların etrafını çerçeveliyen kalabalık kayboldu. Sonra monoton sesler yavaşladı; ısıtılmaz oldu. Ben umursamazlığımdan garip bir hız duyuyordum. Eskiden beri yağmurlu havaları severim. Fakat bugün bir başka türlü hoşuma gidiyor. Karşımda bütün hırçınlığı üstünde bir deniz kafamda kin, nefret dolu siyah bulutlar doluşmakta...

Bilmem kaçınıcı defadır köprüde gidip-geliyordum. Denizde martılar çığlık atarak kaçınmakta. Hemen yakınımda bir balık sıçradı. Bir vapur düdüğü uzun uzun öttürdü. Sıslı ufukların kara yarınları bana neler getirecek? Bilemiyorum. Kaçınıcı şahıs özür diledi - çarptığı için - bençe mânâsız.

Karaköy tarafında arı kovana gibi işleyen mağazalarda kaldı gözüm. Levhalarına kaydı ister istemez Hayim, Salamon, David isimleri beni amansız bir girdabın ortasına sürükledi. Günde yüzbinlik satış yapan ithalatçıları düşünürken işportacı gencin sesi garip uğultularla kulaklarımda yankılanıyordu.

Başına dinmesini bilmez ağrı yine oturmıştı. İçim eriyor, gözlerime ateş basıyordu. Kor gibi yanan gözlerim birkaç saniye yumuldu. Zorla açtım. Yağmurun tesiriyle kaybolmağa yüz tutan sislerin arkasında bir dağ belirdi. Dağın hemen eteğinde, eski bir rüya gibi köyüm geldi aklıma birden. Yemyeşil ağaçlar içinde kaybolmuş, beyaz badanalı bir ev geldi. Ve gözleri arkada, beyazlar içine bürünmüş, kara yasl bir kadın geldi. Annemin şefkat dolu bakışlarının sıcaklığında çocukluk günlerime döndüm. Kuşlarla, ağaçların elele verdikleri bahçemizi hiç unutamam. Yaz günleri açık olan pencereden, hafif hafif esen rüzgâr rayihalar getirdi. Bahçenin hemen kıyısında daima berrak, ıslı ıslı bir dere akardı. Kıvrılan, bükülen ve genişleyen bir dere. Dere kıyısında topraktan fışkıracısına gür çimenler yükseldi.

Her gün batımı penceredeydim. Karşı dağların ardında güneş kaybolurken; bulutların alev alev yanışını sonsuz bir zevkle seyredirdim. Komşu evlerin pırıl pırıl parlayan camlarının ılıkliğini içimde hissedirdim. Sonra karanlıklar basardı. Çok uzak tepelerde bazan ateşler parlırdı. Bir müddet sonra herşey karanlıklara karışardı. Günün ilk ışıkları pencerede oynasırken uyanırdım. Daima annem beni tatlı, müşfik bir gülümseme ile karşılardı...

Ya son tatil dönüşümde uğurlayışı. Köyün dar ve tozlu patika yolunda yaşlı gözlerle uğurlamıştı. Ne umutlar besliyordu. Saf ve masum. Dik bir yamaca tırmanırken usulca: «Öğül tutunacak tek dalımız sensin. Her zaman gözümüz yollarda, kulaklarımız sende. Kendini kaybetme. Bizleri unutma...» demişti. Bir tane «kökü arkadaşın daha iyi» dedikleri nesneden yaktım. Boğuk, mavi duman uğursuz bir toz bulutu gibi bütün hayallerimi silip götürdü. İç cebimde aylardır cevap bekleyen mektubun ağırlığını yeni hissettim.

Neden sonra sırsıklam islandığını farkettim. Koyu koyu düşünceler içine yuvarlanıp gitmiştim. Köprü'nün alt tarafındaki kahvelerin birine girdim. Ben içeri girince kahvedeki beş-on saçlı sakallı adam nedense gerçekte mânâsız - susuvermişti. Biraz sonra sigara dumanından karamış, acayip uğultulu oda eski halini aldı. İnsanı kahreden kokusuna, kulaklarını sağır edecekmiş gibi gelen uğultusuna aldırmadan, demli ça-

yımı yudumlarken; yorgun bir sükunetle yine kendimi dinliyordum. Düşünceler kafamda hızla seyrediyor. Bakışlarım dumanlanmıştı.

Bir özlem kavuruyordu yüreğimi, her zamankinden güçlü... Ruhumun derinliklerinde boy veren zakkum çiçeklerini kökünden sökmek; sefil bir hayatın içine gömülüp giden günlerimi durdurmak istiyordum. Fakat bir boyun büküklüğüm vardı ki tarihi mümkün değil... Yüzümün kızardığını, bozardığını, sonra bütün renkleri aldığını görür gibiydim.

Ve en iyi çaresizliğimi kabullenmek diyerek derin susmağa yönelecektim ki; kulaklarıma meyhaneye haşmalarına karışmayan ezan sesleri geldi. Ta ruhumun derinliklerine kadar işleyen yanık sesi hiç bir şey düşünmeden dinledim. İçimden ılık ılık bir şeylerin kaynadığını hissettim. Artık gönlümde hamle rüzgârları esiyordu. Aylardan beri ilk defa isteyerek kalktım. Yağmur aynı şekilde devam etmekte. Etraf sessiz ve boş zaman bir rüzgâr, bir su gibi akıyor.

Bir sigara yaktım. İlk defa aylık izine giden acemi erler gibi heyecanlanmıştım. Sigarayı bütün köziyle sağ şahadet parmağımın üzerine basarak sigarayı bütün... dım. Hafif bir cızırtı duydum. Ten ha yoldan geçen bir kişi büyüyen gözlerle bana baktı. Parmağında küçük ve siyah nokta kaldı. Henüz yeni aşına olduğum, cebimden on beş gündür ağırlık yapan paketi denize attım.

Lâpâ lâpâ yağın karın bütün izleri örttüğü gibi ruhumda yer eden endişe izleri örtülmüştü. Hızlı hızlı ilerliyordum. Denizden taraf hifif bir meltem esiyordu. Serin ve dinlendirici. Meltemin hafifletici serinliği gönlüme işlemekte. Düşüncelerimde saygı, aydınlık dolu beyaz bulutlar. Bulutlu, yağmaya hazır gözlerimin hapsettiği bir kaç damla mahkûm göz yaşı yağmur damlalarına karıştı. İçimden sararmağa yüz tutan bütün azap yaprakları döküldü. Başımın üstünde Yeni Câmî'nin güvencileri uçuşurken kendimi onlar kadar hafif hissediyordum. Güvercinlere bir tabak yem attım. Başına üşüşüslerine bakmadan, ezeli saadet pınarına doğru ilerlemeğe başladım.

Ve beni hayata yamurlu bir öğievakti, bir nokta bağladı. Ufacık, hanç eskilerin «metelik kadar» dedikleri siyah bir nokta.

KENDİ UÇAGIMIZI
KENDİMİZ YAP-
LIM. HAVA KUVVET-
LERİNİ GÜÇLEN-
DİRME KAMPANI-
SINA KATILALIM.

YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Kıbrıs meselesi yeniden günün konusu olmaya başladığından beri basında çıkan Yunanistan, Athenagoras ve Makarios'la ilgili haberler dikkati çekmektedir. Bir kısım gazetelerin Yunan dostluğunu propaganda etmelerine karşılık, Yunanlıların yaptıkları şeyler hiç de dostluk emarelerini taşıyor. Şu haberi Yunan dostluğu şampiyonlarına ithaf etmek gerekir:

● «Yunan asıllı Amerikalıların kurmuş olduğu bir dernek, Yunanistan'ın, Türkiyede ki Patrikhanenin de yardımıyla Osmanlı devletine isyan ettiği ve binlerce Türk'ün şehit edilmesi karşılığında bağımsızlığını ilân ettiği 1821'in yıldönümünde ABD Cumhurbaşkanı Richard Nixon'a bir nişan veriyorlar. «Helen - Amerikan Eğitim ve İlerleme Derneği» Büyük Altın Haç nişanını verdikten sonra bugün kü Amerikan hükümetinin Yunanistan'a karşı takip ettiği politikayı da övmüştür. Bu arada Yunan asıllı beş kişinin de Nixon idaresinde görevli olduğu hatırlatılmıştır. Bunlar Nixon'ın Uluslararası İktisadi İlişkiler Danışmanı Peter Peterson. Özel Yardımcılarından Tom Korologos, Hazine Bakanı Yardımcısı Eugene Rossides, Federal Enerji Komisyonu Başkanı John Nassikas ve Başkan Yardımcısı Spiro Agnew'dir.

ABD hükümetinde yer alan bu damlardan dolayı olsa gerek, bu yıl Amerika Yunanistan'ı 17 milyon liralık askeri yardım yapacaktır. Yunan dostluğunu millete empoze etmeye kalkanlara, her yıl biraz daha artan bir hızla Yunanistan'ın silahlanmasına ne diyeceklerdir. Hem de Amerikan yardımıyla. Acaba Rus tehlikesi, boğazlarımıza, Kars, Ardahan ve Artvin'imize göz diken Rus tehlikesi Yunanistan için bir okul olduğunu ve devletleş-

Ruhbanlardaki Telâş Ne?

— Amerikan Helenic Educational Progressive Association (AHEPA — Amerikan Elen İlerici Eğitim Derneği) adlı maskeli Etniki Eteria kuruluşu tarafından «AHEPA» dergisine kapak yapılan Athenagoras. Patriğin üzerinde çift başlı Bizans Kartalı vardır. Patrikhane kimin varisidir?..

bizden daha fazla mı ki, ABD habire Yunanistanı silahlandırmaktadır?

Binlerce Türk'ü şehit ettikleri zamanların yıldönümünü, Yunan sokaklarında, Türk kıyafetinde giydirdikleri fertleri tahkir etmekle kutlayan bir milletle dost olmak isteyenlerin gerekçesi nedir, bilmiyoruz.

● İkinci bir hadise de bir

zamandan beri, Patrikhane'de bir takım kaynaşmaların olmasıdır. Sadece gazetelere akse-den haberler bile. Patrikhane içinde bir huzursuzluğun olduğunu ortaya koymaktadır.

Özel Okulların devletleşmesinin kararlaştığı zamanlarda, Heybeliada Ruhban okulundan birkaç kişinin Başbakanlığa giderek, kendi okullarının dini Kendi okullarını devletleş-

Milletin Huzur ve Refahı Rahimdeki Çocukların Katline Bağlanmasının

Yakın bir tarihte Bakanlar Kuruluna sunulması beklenen 3. Beş Yıllık Kalkınma Planının hedefi, D.P.T. tarafından tesbit edilmiştir. Tesbit edilen hedefte ferd başına düşen ge-

lir farkının kapatmak için nüfus artışı hızını düşürmek zaruret olarak gösterilmektedir.

Ne zaman ortaya kalkınma problemi atılsa hap nüfus oranındaki artış söz konusudur. «Türkiye Japonya'dan sonra, dünyada nüfus artışında ikinci gelen bir devlettir. Bu gelişin önüne geçilmedikçe, dünyada olduğu gibi, Türkiye'de de açlık tehlikesi mevcuttur. O halde mutlaka doğum kontrolü yapalım.» gibi sözler ağızda çiğnenen sakız haline gelmiştir.

Gerçekleştiği takdirde, milletimiz için iyileşmez yaralar açacağı bilinen doğum kontrolü, mecmuamızın geçen sayılarında etraflıca anlatılmıştı. Yine ifade edelim ki, fert başına düşen gelirin, artıracak diye, millet için büyük kıymet olacak, yavruların kanına giril memelidir. DPT idarecileri önce Türkiye'de servetin hangi ellerde yığınak yapıldığını tesbit etsinler. Milletini sevenler milletnin kalkınmasında doğum kontrolü yerine başka kaynaklar aramalıdır. Bugün nüfus artışının felaket getireceğini iddia edenler, Türkiye'de ekilemeyen arazi miktarının ekilenden, bir hayli fazla olduğunu unutmamalıdır. Çeşitli tesbitlere göre Türkiye 100 milyon nüfusu 100 yıl hem de dışarıdan hiç yardım almaksızın besleyecek yer üstü ve yeraltı zenginliklerine sahiptir.

Bu ve benzeri itirafları millet düşmanlarının değişik elemanlarının ağızdan duymak mümkündür. 1. Beş Yıllık Kalkınma Planı, gelirler hususunda Hollandalı yahudi Timbergen'in tavsiyeleriyle turizmi ön planda tutuyordu. Ne yazık ki bu görüş ideolojik hüviyetli bir kenara sırf iktisadi yönüyle dahi iflas etmiş bulunuyor.

Millî servet yeni doğacak çocukları ana katletmekle artmaz. Millî ekonomiyi sabote edenler henüz doğmamış ve fakat yarın büyük kıymetler olabilecek yavrular değil, gönüllü Atina veya Telaviv'de olan millet düşmanlarıdır.

Donanmalar Yürüyecek

Hatırlanacağı üzere «Berk» adlı muhribin Gölçük tersanemizden denize indirilişyle, Deniz Kuvvetlerimiz milletimizin yıllarca beklediği en başarılı bir adımı atmıştır. Berk muhribi denize inerken bütün bir milletin kalbi İzmit Körfezinin suları gibi heyecanla dalgalanıyordu. Aldığımız sevinçli haberlere göre ise önümüzdeki yıllarda Deniz Kuvvetlerimiz modern ve vurucu bir güce kavuşacaktır.

Öte yandan Deniz Kuvvetlerimizden yapılan açıklamaya göre, tarihimizde ilk defa «Deniz - Hava kuvveti» kurulacaktır. Bu vurucu güç, uçak ve helikopterlerden müteşekkil olacak ve Deniz Kuvvetlerimizin emrinde bulunacaktır. Bu konuyla ilgili olarak ABD ile temasa geçilmiş olup yapılan anlaşmaya göre 12 uçak

tan ibaret bir filo donanmamıza katılacaktır. Bu uçaklar S2E tipinde olup, ilk parti 1972 martına kadar elimize geçmiş olacaktır. S2E lerin hizmetlerine «Karakol Hizmeti» denilmektedir. Bu uçaklar havada 5-6 saat kalabilmekte, denizaltıların yerini tesbit ederek imha edebilmektedirler. Bu ay içinde bunlardan ikisi Türkiye'ye gelecek ve 15 Temmuzda yapılan bir törenle hizmete girmiş olacaktır.

Ayrıca bundan başka yine Deniz Kuvvetlerimiz helikopterlerle takviye edilecektir. «Bell» tipindeki bu helikopterler İtalya'dan alınacaktır.

Aslında Deniz - Hava kuvvetlerimizin kurulması çok geç kalmıştır. Meselâ komşumuz ve ezeli düşmanımız Yunanistan aynı kuvveti bundan 2-3 yıl önce sağladığı Amerikan

yardımlarıyla teşkil etmişti. Deniz kuvvetleri komutanı sayın Oramiral C. Eyicioğlu'nun bu teşebbüslerini milletimiz takdirle karşılamıştır.

Deniz kuvvetlerimiz uçak filosuyla desteklenirken donanmamız da güçlendirilecektir. Şu anda Gölçük Tersanemizde «PEYK» isimli ikinci muhribin inşası devam etmektedir. Pek yakında o da Berk gibi harp filomuza iltihak edecektir. Daha sonra da aynı tersanede güdümlü mermiler atabilecek muhripler yapılacaktır. Projelere göre bunların dördü en kısa zamanda denize indirilecektir. Ayrıca önümüzdeki yıllarda 3 muhrip, 4 yeni denizaltı, 1974 de ise ABD den 3 denizaltı daha alınarak donanmamız bir hayli güçlendirilecektir.

Bütün bunlar millî harp sanayimizi de doğru atılan temel adımlar olacaktır. Bir zamanlar dünyanın en kuv-

vetli donanmasına sahip olan ülkemiz bugün yine öyle olmak zorundadır. Çünkü memleketimizin jeopolitik ve stratejik durumu komşularımızla, bilhassa Rusya'yı asırlardan beri kamçılamıştır. Rusya'nın bugüne kadar hiç körelmeyen tek gayesi boğazları elde etmektir. Bunun için bu gün her zamankinden ziyade kuvvetli olmaya mecburuz. Zira ayakta kalabilmenin tek yolu kuvvetli olmaktır. Milletimiz her zaman olduğu gibi vatanın ve millî ideallerin savunulmasında bütün imkânlarıyla silahlı kuvvetlerimizi desteklemeye hazırdır. Bu azim ve kararlı çok yakın bir gelecekte ordu millet birliği güçlenecek millî ekonominin büyük bir kısmı millî harp sanayii kurmaya tevdi edilecek ve böylece Türk Silahlı Kuvvetleri fedakâr milletimizin desteğinde harici ve dahili düşmanlarımıza karşı yurt savunmasını gerfle deruhte edeceklerdir.